

ΕΓΙΑΛ ΣΙΒΑΝ

Ενας προκλητικός εβραίος κινηματογραφιστής για την Παλαιστίνη

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ, 1987, ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ

Σκηνή σε έναν από τους 60 παλαιστινιακούς καταυλισμούς προσφύγων που χτίστηκαν από τα Ηνωμένα Έθνη στη Μέση Ανατολή στις αρχές της δεκαετίας του 1950.

Στιγμιότυπο από την ταινία *Άκαμπατ-Τζάμπερ: Είμαστε περαστικοί* του Εγιάλ Σιβάν.

SONOSQUARE

Εκατομμύρια επιβάτες, χιλιάδες πτήσεις, ένας προορισμός:
να ταξιδεύουμε τη φωτεινή πλευρά της Ελλάδας, ακόμη πιο μακριά.

Πηγή: www.airlinequality.com

Στόχος μας είναι, σε κάθε μας ταξίδι, να προβάλλουμε το όμορφο πρόσωπο της Ελλάδας.

Όλο και περισσότεροι επιβάτες εξωτερικού να επισκέπτονται τη χώρα μας. Όλο και περισσότεροι να γεύονται την ελληνική κουζίνα. Όλο και περισσότεροι να μαγεύονται από τις ομορφιές του τόπου μας.

Αισθανόμαστε υπερήφανοι που το 2011 μεταφέραμε 3,52 εκ. επιβάτες εξωτερικού στην Ελλάδα και ταξιδέψαμε το όμορφο πρόσωπό της σε περισσότερους από 100 προορισμούς στο εξωτερικό (τακτικές και ναυλωμένες πτήσεις).

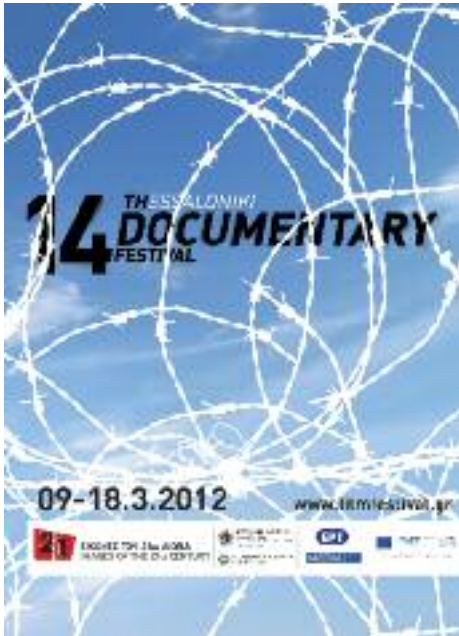
Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι έμπρακτα εκφράζουν την αναγνώρισή τους και μας δίνουν κίνητρο καθημερινά, να φτάσουμε ακόμα πιο μακριά.

www.aegeanair.com

 AEGEAN
A STAR ALLIANCE MEMBER

Καλύτερη Περιφερειακή
Αεροπορική Εταιρεία
της Ευρώπης για το 2011

Η εφημερίδα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Ειδική έκδοση για το 14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

№ 263 [14/3/2012]

Διευθυντής Σύνταξης: Ηλίας Κανέλλης
Αρχισυντάκτρια: Γκέλυ Μαδεμλή
Σύνταξη: Τίνα Αντωνάκου, Αγγελική Βέργου, Δημήτρης Κερκινός, Αλεξάνδρα Κόλλια, Γιώργος Κρασσακόπουλος, Μαρία Ναλτσατζιάδου, Δήμητρα Νικολοπούλου, Νίκος Σμπιλίρης, Σοφία Σταυριανίδου, Έλενα Χρηστοπούλου

Υπεύθυνη αγγλικών σελίδων: Λίλυ Παπαγιάννη
Φωτογράφος: Βασίλης Βερβερίδης (MOTIONTEAM)
Κόμιξ: Τάσος Ζαφειριάδης

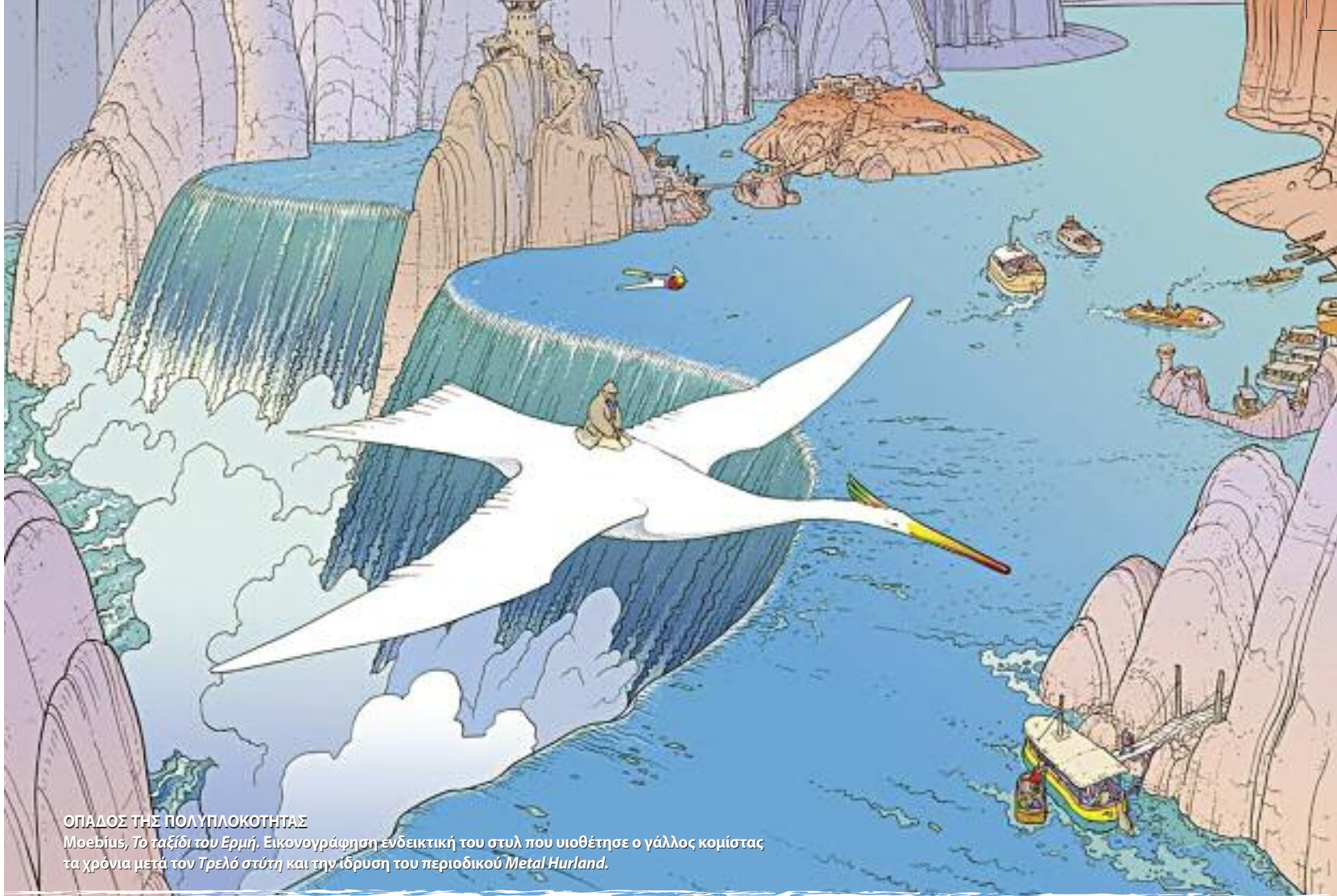
Εκτύπωση: ΦΙΛΙΠΠΟΣ - Εκδοτική Βορείου Ελλάδος
Ανάδοχος: ΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΕ

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
 Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: Δημήτρης Εϊπίδης

Ο διευθυντής σύνταξης και οι συντάκτες της εφημερίδας του Φεστιβάλ εργάζονται χωρίς αμοιβή.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

- ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
- ΜΙΚΡΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
- Η ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ
- ΠΟΡΤΡΕΤΑ
- ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
- ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
- ΜΟΥΣΙΚΗ
- ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ
- ΕΓΓΙΑΛ ΣΙΒΑΝ
- ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΜΠΑΖΟΓΛΟΥ
- ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ...
- DOCVILLE
- DANISH DOCS
- BALKAN FOCUS
- ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΟΠΑΔΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΤΗΤΑΣ
 Μοεβίους, Το ταξίδι του Ερμή. Εικονογράφηση ενδεικτική του στυλ που υιοθέτησε ο γάλλος κομίστας τα χρόνια μετά τον Τρελό στύτη και την ίδρυση του περιοδικού Metal Hurland.

EDITORIAL

Από τον Ηλία Κανέλλη

Ταρώ, ψυχεδέλεια, space opera, πολιτική...

Το μακρινό χίλια εννιακόσια ογδόντα κάτι, το περιοδικό κόμικς –και όχι μόνο...– *Βαβέλ* δημοσίευσε σε συνέχειες μια ασπρόμαυρη ιστορία ενός πολύ επιδέξιου σχεδιαστή. Ήταν κωμική ιστορία, αλλά είχε μέσα της τα σπαράγματα μιας τραγικότητας, ενός αδιέξοδου, ενός απειλητικού ολοκληρωτισμού. Ο τίτλος της ιστορίας ήταν επίσης αστείος: *Ο τρελός στύτης*. Ένας τύπος, ζωγραφισμένος σαν καρικατούρα της αμερικανικής αντεργκράουντ σκηνής, υπέφερε από ακατάπαυστη στύση ενώ, ταυτόχρονα, τον κυνηγούσαν. Ήταν εποχή μύησης στις τέχνες, στα ρεύματα, στην πολυπλοκότητα και στην πολυσημία της ζωής... Για τον σχεδιαστή εκείνης της ιστορίας, που πρωτοδημοσιεύθηκε το 1975, τον πασίγνωστο έως τότε στη Γαλλία Ζαν Ζιρό, ήταν το πείραμα μιας μετάβασης από ένα είδος σε ένα άλλο. Άφηνε πίσω του τον παλιό, πετυχημένο πρωταγωνιστή των καουμπόικων ιστοριών που σχεδίαζε, τον Μπλούμπερι και, με μια παρέα φίλων, αναζητούσε νέο δημιουργικό στίγμα, πιο ανήσυχο, πιο μέσα στην εποχή, πειραματιζόμενος με το είδος της επιστημονικής φαντασίας. Προέκυψε έτσι ένας εκδοτικός οίκος και ένα περιοδικό, το *Metal Hurland*, το οποίο μάλιστα έγινε η βάση για την ίδρυση του αμερικανικού ομόλογου *Heavy Metal*, και ο δημιουργικός πυρετός μετατοπίστηκε. Ως είδος, η επιστημονική φαντασία είναι, συχνά, σοβαρή αφορμή για τους συγγραφείς να μιλήσουν για δυστοπίες για τις οποίες υπεύθυνη είναι η κατάχρηση εξουσίας αυταρχικών ηγετών είτε η κυριαρχία της μηχανής στην ανθρώπινη σχέση – συχνά, και τα δυο στοιχεία ταυτίζονται ή αλληλοενισχύονται. Στο *Metal Hurland* εκτός από επιδέξιοι μυθοπλάστες και αντιαυταρχικά πνεύματα, ήταν μαζεμένοι και μερικοί εξαιρετικοί σχεδιαστές. Ανάμεσά τους πιο ξεχωριστός,

ασφαλώς, ο Μοεβίους. Τα επόμενα χρόνια το απέδειξε. Με το κομψό στυλ του, ζωγράφιζε σύνθετα κτιστά τοπία σε φανταστικούς κόσμους – ο αυταρχισμός των καθεστώτων τους, πάντως, μετεωριζόταν πάνω κι από το ντιζάιν των πόλεων τους. Το *Ινκάλ*, η διασημότερη κόμικς σειρά του (1981-89), που έφτιαξε με τη συνεργασία στο σενάριο του Αλεξάντρο Γιοντορόφσκι (οι μανιακοί του σινεμά έχετε σίγουρα δει το *Holy Mountain* ή το *Santa Sangre*, που ο ίδιος σκηνοθέτησε), περιγράφει με αφηγηματική ελαφράδα και στοιχεία χιούμορ την επική ιστορία του χειρίστης κατηγορίας ντετέκτιβ Τζον Ντιφούλ ο οποίος βρίσκει έναν γαλαξιακό κρύσταλλο και πέφτει στη δίνη ενός εφιάλτη στον οποίο εμπλέκονται τύραννοι, αστυνόμοι, διαγαλαξιακοί πολεμιστές, ανδρόγυνα πρόσωπα, μέχρι και ένας παπαγάλος... Ταρώ, θρησκεία, ψυχεδέλεια, space opera, πολιτική, φράκταλς (ο Μοεβίους είχε σπουδάσει μαθηματικά), όλα παίζουν το ρόλο τους στην κατασκευή ενός από τα δημοφιλέστερα σήματα καλλιτεχνικής ελευθερίας και, ταυτόχρονα, πειθαρχημένης δημιουργίας του 20ού αιώνα. Ο Μοεβίους (τον οποίο ο Φελίνι θεωρούσε σημαντικότερο από τον πρωτοπόρο γάλλο πολιτικό γελοιογράφο Ονορέ ντε Ντομιέ) πέθανε στις 10 Μαρτίου σε ηλικία 73 ετών. Είχε προλάβει να γίνει μύθος, cult, αντικείμενο λατρείας. Η συνταγή δεν είναι απλή. Ήταν ελεύθερος άνθρωπος, συστηματικός και πολύ εργατικός καλλιτέχνης και, πρωτίστως, οπαδός της πολυπλοκότητας και της πολυσημίας της ζωής. Με άλλα λόγια, υπηρετούσε σύνθετες, πολύπλοκες στη γοητεία τους δομές, όχι συνθήματα. Μάλλον γι' αυτό η απουσία του ορίζει μια μεγάλη απώλεια. Αλλά, πάλι, μπορεί να είναι η επισημοποίηση απώλειας της νεότητας – τότε που βρίσκαμε χρόνο για να κατακτήσουμε το καινούργιο, όσο περίπλοκο, όσο δύσκολο κι αν ήταν.

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΜΝΗΜΗ, ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΤΟΠΟΣ

Μένει μόνιμα στο Παρίσι. Ο ισραηλινός σκηνοθέτης, συγγραφέας και ακαδημαϊκός που τιμάται στο 14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης έχει γίνει πολλές στο παρελθόν στόχος κριτικής από τη χώρα του, τόσο από το επίσημο κράτος όσο και από επιφανείς διανοουμένους, όπως ο σκηνοθέτης του *Shoah* Κλοντ Λανζμάν ή ο φιλόσοφος Αλέν Φινκελκρότ, για τη στάση του απέναντι σε επίμαχα πολιτικά ζητήματα: στην αντιμετώπιση των παλαιστίνιων προσφύγων (*Άκαμπατ-Τζάμπερ: είμαστε περαστικοί*), στο ισραηλινό εκπαιδευτικό σύστημα (*Ιζκορ, σκλάβοι της μνήμης*), στο συλλογικό τραύμα του Ολοκαυτώματος ή και του Ψυχρού Πολέμου (*Ο Σπεσιαλίστας, Για την αγάπη του λαού*), στην ιδέα ενός αμιγώς εβραϊκού κράτους. Η τελευταία ταινία του *Κοινό κράτος* κάνει την παγκόσμια πρεμιέρα της στη Θεσσαλονίκη και, με την ευκαιρία, ο Εγγιάλ Σιβάν απαντά και στις επικρίσεις που έχει δεχθεί, σε μια σύντομη συζήτηση μέσω Διαδικτύου, λίγο πριν από το masterclass που θα παραδώσει αύριο Πέμπτη 15/3, στις 11:00 στην αίθουσα Τζων Κασσαβέτης.

Επισκεφτήκατε το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης πέρσι, με την ταινία σας *Γιάφα, ο μηχανισμός του πορτοκαλιού*. Είχατε ξεκινήσει ήδη γυρίσματα για το *Κοινό κράτος*;

Δεν θυμάμαι σε ποιο σημείο πρωτοξεκίνησα να δουλεύω για την ταινία *Κοινό κράτος*. Ξεκινήσαμε με την ομάδα μου να γράφουμε το βιβλίο, που κυκλοφορεί μαζί με το DVD, αλλά στην πορεία σκέφτηκα να εικονοποιήσω αυτές τις «δυσνητικές συζητήσεις» με το εύρημα του split screen, μιας οθόνης χωρισμένης στα δύο. Αισθανόμουν ήδη ότι το βιβλίο μετατρέπεται σε εργαλείο πολιτικής σύγκρουσης. Στην αρχή ήθελα να συμπεριλαμβάνει μια σειρά συνεντεύξεων, μετά άλλαξα γνώμη, ύστερα πάλι σκέφτηκα ότι θα μπορούσε να είναι ένα είδος πρακτικής άσκησης, όπου θα μπορούσαν να ακολουθήσουν κι άλλοι άνθρωποι. Γι' αυτό και στον τίτλο προσέθεσα σε παρένθεση το νούμερο 1. Πρώτο μέρος. Μπορεί το δεύτερο μέρος να γραφτεί από εμένα ή κι από κάποιον άλλο.

Δουλεύατε για χρόνια ως φωτογράφος. Πώς περάσατε στις κινούμενες εικόνες;

Μα είναι προέκταση της δραστηριότητάς μου ως φωτογράφου. Αναγνώριζα τους περιορισμούς της ακίνητης εικόνας, ήξερα ότι η συγγραφή είναι ταυτόσημη της στατικότητας, κι

ήθελα να δοκιμάσω στην πράξη πώς είναι να συναρμολογείς ένα διαφορετικό υλικό. Η πρώτη μου ταινία γυρίστηκε σε ένα μέρος που είχα ήδη φωτογραφίσει στο παρελθόν (το *Άκαμπατ-Τζάμπερ...*). Δεν σας κρύβω ότι, επιπλέον, ήθελα να δω πώς είναι να δουλεύεις και για την ισραηλινή τηλεόραση: είχα μια πολύ μικρή εμπειρία από τον Τύπο τη δεκαετία του 1970, όταν ήμουν έφηβος, και μου είχε τραβήξει το ενδιαφέρον η δημοσιογραφία. Ξεκίνησα να κάνω ντοκιμαντέρ και με διάθεση να ασκήσω κριτική στην επίσημη δημοσιογραφία. Δεν με ενδιέφερε να στρογγυλεύω τις απόψεις μου, δεν ήθελα να παριστάνω το διπλωμάτη. Εκτός των άλλων, επεδίωκα να κάνω κριτική στην αντίληψη του χρόνου την οποία έχουν τα τηλεοπτικά ρεπορτάζ. Ξέρετε, στο ντοκιμαντέρ δεν είναι όπως στο τηλεοπτικό ρεπορτάζ. Στο ντοκιμαντέρ είμαστε πάντα πριν ή μετά από το γεγονός. Το γεγονός από μόνο του, δηλαδή, δεν έχει σημασία, σημασία έχει η ερμηνεία του. Τα τηλεοπτικά ρεπορτάζ εισβάλλουν σε μια χρονική στιγμή, και μετά φεύγουν. Δεν αφήνουν το χρόνο να κυλήσει.

Οπότε δεν σας ενδιαφέρει η «αποφασιστική στιγμή» της φωτογραφίας; Το ντοκιμαντέρ είναι υπόθεση παρατήρησης σε βάθος χρόνου;

Κάθε γλώσσα διαθέτει τουλάχιστον τρεις λέξεις που αναφέρονται σε μια παρόμοια πράξη: βλέπω, κοιτάζω, παρατηρώ. Μου αρέσει που χρησιμοποιείτε την τελευταία. Νομίζω πως, στον κινηματογράφο, οι τρεις εκδοχές διαφοροποιούνται ως προς το χρόνο και ως προς το μέγεθος του κάδρου. Το ντοκιμαντέρ νομίζω ότι παίζει με τα όρια αυτών των τριών λέξεων, αυτών των τριών «βλεμμάτων». Με απασχολεί πολύ και το πώς, πριν από την γένεση οποιασδήποτε γλώσσας, ενυπάρχουν εικόνες μέσα στη γλώσσα.

Αποδέχστε τον όρο «κινηματογραφική γλώσσα»; Στους ακαδημαϊκούς κύκλους είναι μια μόδα το να αντιμετωπίζονται όλα τα πράγματα ως γλώσσα ή ως κείμενα...

Συμφωνώ απολύτως και, όχι, δεν δέχομαι τον όρο, όπως δεν δέχομαι και την αντίληψη πως από τη στιγμή που είμαστε φορείς μιας γλώσσας δικαιούμαστε να νιώθουμε πιο κοντά στα πράγματα που αυτή περιγράφει. Για μένα ο κινηματογράφος είναι στάση ζωής, όχι γλώσσα, και η πραγματική ουσία του βρίσκεται στο μοντάζ.

Στις ταινίες σας συναντάτε πολλούς ανθρώπους με τους οποίους δεν μοιράζεστε καν το ίδιο αλφάβητο. Αισθάνεστε ωστόσο πως μιλάτε κάποια άλλη, κοινή, γλώσσα;

Αγγίζετε ένα βασικό ζήτημα που σχετίζεται με την ουσία της πραγματικότητας και της αναπαράστασης της πραγματικότητας. Συγκεκριμένα, η ταινία μου *Εθνική οδός 181*, όπου με τον Μισέλ Χλεϊφί περιηγούμαστε τις πατρίδες μας, νομίζω πως προέρχεται από το χτίσιμο μιας ορισμένης, σύνθετης γλωσσικής κοινότητας. Θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε αυτή τη γλώσσα «κοινή»; Ναι, γιατί το κοινή δεν σημαίνει αναγκαία ειρηνική.

Ποια γλώσσα μάθατε στο σχολείο και πόσα πράγματα έχουν αλλάξει από την εποχή που γυρίσατε το *Ίζκορ*;

Με απασχολεί το ζήτημα της γλώσσας, γιατί συνήθως παρουσιάζεται ως συμπληρωματικό της εικόνας. Γεννήθηκα στη Λατινική Αμερική, οπότε από το σημείο μηδέν της ύπαρξής μου έπρεπε να μιλάω δυο γλώσσες, μια ιδιωτική, που ήταν τα ισπανικά, και μια δημόσια, τα εβραϊκά, και μάλιστα τα εβραϊκά της υψηλής κοινωνίας. Αυτή η διπλή ταυτότητα μου φαινόταν φυσική. Βέβαια, όταν πρωτοπήγα σχολείο, όπως μου είπαν πολύ αργότερα οι γονείς μου, αρνιόμουν να μιλάω εβραϊκά, και οι δασκαλοί μου έπρεπε να απομνημονεύσουν μερικές λέξεις στα ισπανικά για να με καθοδηγήσουν. Σε ό,τι αφορά τα σχολεία της χώρας, τίποτα δεν άλλαξε πραγματικά από τότε. Η εβραϊκή κοινωνία σήμερα έχω την αίσθηση ότι παραδόθηκε οριστικά στο ρατσισμό, ο εθνικιστικός λόγος αναπαράγεται ακόμα πιο έντονα και περιστρέφεται ακόμα γύρω από τη θυματοποίηση των Εβραίων. Οι μαθητές επισκέπτονται όχι μόνο τα λεγόμενα «ιερά» μέρη, αλλά ακόμα και τα κατεχόμενα στη Χεβρώνα.

ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ ΣΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΠΡΙΝ Ή ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ. ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΠΟ ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ

ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ ΠΑΡΑ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΟΥ

Η έξαρση του εθνικιστικού λόγου, που επισημαίνετε, όμως είναι ίδιον μόνο των Ισραηλινών; Δεν μπορεί να ισχυριστεί κανείς το ίδιο, π.χ., για τους Παλαιστίνιους, ή και για άλλες χώρες του πλανήτη;

Σε πολλά μέρη διαβλέπω τις εντάσεις και τις αντιθέσεις που υποκινεί η οχύρωση πίσω από την εθνική ταυτότητα. Στους Ισραηλινούς, ωστόσο, βλέπω κάτι πολύ πιο βαθύ, πρωτογενές. Ισχυρίζομαι λοιπόν ότι το κράτος του Ισραήλ είναι κάτι σαν την αβανγκάρντ ενός νέου κύματος εθνικισμού. Με εντυπωσιάζει και η περίπτωση της Ελλάδας. Πολλοί στη χώρα σας εκφράζονται θετικά για τους Παλαιστίνιους, την ίδια στιγμή που το επίσημο κράτος παίζει το ρόλο διπλωμάτη, διαμεσολαβητή ανάμεσα στο Ισραήλ και τον δυτικό κόσμο. Υποθέτω ότι γι' αυτό η αιτία είναι οικονομικοί λόγοι. Νομίζω όμως ότι ισχυρότερος παράγων είναι η αποκαλούμενη ιουδαϊο-οχριστιανική ταυτότητα.

Εισπράξατε ποτέ αρνητική κριτική από Παλαιστίνιους;

Η σχέση μου με τους Παλαιστίνιους είναι περίπλοκη. Πολλές φορές, με πλησίασαν θεατές για να μου πουν ότι κάποια ταινία μου τους συγκίνησε, προσθέτουν μάλιστα ότι κάνω «παλαιστινιακές ταινίες. Δεν συμφωνώ, βεβαίως. Θα έλεγα ότι κάνω ταινίες για την Παλαιστίνη. Η Παλαιστίνη είναι για μένα ένας τόπος, κι όχι ένα κράτος. Είναι η γη. Από την άλλη, πολλοί νομίζουν πως τους εκπροσωπώ, αισθάνονται όμως αμήχανα όταν κατανοούν ότι ανήκω σε μια κουλτούρα διαφορετική απ' τη δική τους. Σε γενικές γραμμές όμως, περισσότεροι Παλαιστίνιοι παρά Ισραηλινοί υποστηρίζουν τη δουλειά μου.

Σε πολλές ταινίες σας αξιοποιείτε πλάνα αρχείου. Είναι δύσκολη η πρόσβασή σας σε αυτό το υλικό;

Η πρόσβαση στο υλικό είναι δύσκολη για δύο λόγους. Στον *Σπεσιαλίστα*, π.χ., που χρησιμοποιήθηκαν στιγμιότυπα από τη δίκη του Άιχμαν, το υλικό για περισσότερα από 30 χρόνια ήταν στα αζήτητα. Εκτός από τα κομμάτια που έπρεπε να επιλεγούν, όμως, ίσως πιο σημαντικό ήταν το θέμα των πνευματικών δικαιωμάτων, που ήταν ακριβά. Σε ποιον ακριβώς ανήκαν τα τεκμήρια εκείνης της δίκης; Όχι πάντως στο επίσημο ισραηλινό κράτος, άρα στην ανθρωπότητα, αλλά σε μια ιδιωτική εταιρεία. Η εταιρεία αυτή ήθελε να διατηρήσει τη μνήμη αλλά όχι να συγκεντρώσει ιστορικά τεκμήρια - και για μένα η σχέση Ιστορίας και μνήμης είναι ζήτημα ιδεολογίας. Στην περίπτωση της *Γιάφα*, πάλι, είχαμε άλλες δυσκολίες. Τα περισσότερα πλάνα στην πραγματικότητα δεν έχουν το πορτοκάλι κεντρικό θέμα. Αντίθετα, το μοτίβο αυτό εμφανίζεται συμπτωματικά. Σήμερα περιηγούμαστε σε αρχεία με τη βοήθεια λέξεων-κλειδιών. Εμείς όμως δεν ψάχναμε για λέξεις, αλλά για εικόνες. Νομίζω αυτό είναι ένα ζήτημα που θα απασχολήσει ολοένα και περισσότερο την εποχή μας, στην οποία κυριαρχούν τα αρχεία.

Γιάφα, ο μηχανισμός του πορτοκαλιού

● MAR 14/3 15:45

Εθνική οδός 181: Θραύσματα ενός ταξιδιού σε Παλαιστίνη-Ισραήλ-Βορράς

● CAS 14/3 20:00

Ο σπεσιαλίστας, το πορτρέτο ενός σύγχρονου εγκληματία

● MAR 14/3 22:00 - CAS 18/3 15:00

Κοινό κράτος, δυνητική συζήτηση (1)

● OLY 15/3 17:00 - MAR 18/3 15:45

Για την αγάπη του λαού

● MAR 15/3 20:30 - ZAN 17/3 18:00

Πώς καταλογογραφούνται τα αρχεία, ποιοι και πώς την πληροφορία που έχουν συγκεντρώσει; Οι πληροφορίες που φαίνεται να ξεχωρίζουν είναι αυτές που εξυπηρετούν την κυρίαρχη ιδεολογία του εκάστοτε κοινωνικού πλαισίου. Για μένα λοιπόν ο σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ είναι εκείνος που κατεξοχήν δημιουργεί ένα αρχείο. Ή μάλλον, εκείνος που φροντίζει να αποδομήσει ένα αρχείο εις τα εξων συνετέθη για να φτιάξει ένα καινούριο.

ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ
 Το σύνορο μεταξύ Ισραήλ και λωρίδας της Γάζας.
 Στη σημερινή μορφή του, ανακατασκευάστηκε το 2000-2001.

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ

του Περικλή Δημητρολόπουλου*

Πριν από μερικές ημέρες άνοιξε ένας νέος κύκλος βίας στη Μέση Ανατολή. Το σκηνικό είναι γνωστό: η ισραηλινή αεροπορία πραγματοποιεί επιδρομές στη Λωρίδα της Γάζας, ενώ οι Παλαιστίνιοι της Τζιχάντ ανταπαντούν με ρουκέτες που πλήττουν το νότιο Ισραήλ. Ακόμη ένα επεισόδιο που προστίθεται στο βεβαρημένο ιστορικό αυτού που έχουμε συνηθίσει να αποκαλούμε «Μεσανατολικό» και που, όπως και τα προηγούμενα, θα ολοκληρωθεί κατά πάσα πιθανότητα με κάποια εκεχειρία πριν δώσει τη θέση του στο επόμενο.

Η συνολική εικόνα, αυτή που συμβαίνει να χάνεται πολλές φορές από τα μάτια μας, δεν αφήνει πολλά περιθώρια αισιοδοξίας. Η εποικιστική πολιτική που επι-

μένει να ακολουθεί η ισραηλινή κυβέρνηση Νετανιάχου παρά τις εκκλήσεις, ο διάλογος ανάμεσα στις δύο πλευρές που έχει παγώσει σε κάποια αίθουσα της έδρας των Ηνωμένων Εθνών, οι προεδρικές εκλογές του προσεχούς Νοεμβρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, κάνουν την πολυδιαφημισμένη «λύση των δύο κρατών» να απομακρύνεται από την επικαιρότητα και να αναζητά τη θέση της στην ιστορία. Κάπως έτσι, ο Μπαράκ Ομπάμα γίνεται ο δεύτερος αμερικανός πρόεδρος μετά τον Μπιλ Κλίντον που χάνει ένα μεγάλο στοίχημα – να πιστωθεί τη λύση ενός προβλήματος δεκαετιών.

Οι καλές προθέσεις λύγισαν απέναντι στην σκληρή πραγματικότητα, ο βολονταρισμός έγινε σκόνη από τις εξελίξεις. Ωστόσο, μπορεί να ακούγεται παράδοξο,

πάντως ο νέος κύκλος βίας δεν μαρτυρά επιδείνωση. Φαερώνει στασιμότητα.

Κι όμως, κάτι έχει αλλάξει. Το πρόβλημα έχει χάσει τη θέση του στην κορυφή της ατζέντας της Μέσης Ανατολής ενώ διαμορφώνεται μια νέα οπτική. Οι ωμότητες του καθεστώτος στη Συρία, το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν μετακινούν τον άξονα από τη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Οχθη. Το τελευταίο διάστημα, γράφει ο συγγραφέας Νταβίντ Γκρόσμαν σε άρθρο του με το οποίο καλεί την κυβέρνηση της χώρας του να μην επιτεθεί στο Ιράν, ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου έχει πυκνώσει τις ομιλίες του. Για να συνεχίσει το ακροατήριό του, ο ισραηλινός πρωθυπουργός ανατρέχει στο Ολοκαύτωμα και στη μοίρα των Εβραίων. Είναι μια ρητορική της καταστροφής και της Αποκάλυψης, σημειώνει ο συγγραφέας, που μας κάνει να αναρωτηθούμε εάν ο Νετανιάχου διαχωρίζει τους πραγματικούς κινδύνους που απειλούν το Ισραήλ από τις σκιές των τραυμάτων του παρελθόντος.

Ασφαλώς, το Ισραήλ απειλείται από τον φανατισμό της ηγεσίας του. Απειλείται, όμως, και από τον φανατισμό και τη μισαλλοδοξία των γειτόνων του. Παίρνοντας

το μέρος του Δαβίδ στην άνιση μάχη με τον Γολιάθ, η δυτική κοινή γνώμη είχε εγκλωβιστεί σε μια μανιχαϊστική θεώρηση του ακανθώδους ζητήματος. Χρειάστηκαν η θρησκευτική αστυνομία της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας για να αρχίσει να ξεφτιρίζει η παλαιστινιακή μαντίλα, οι τυφλές επιθέσεις αυτοκτονίας και οι απειλές των σκληροπυρηνικών για μια νέα Τζιχάντ.

Χρειάστηκε, επίσης, να γνωρίσουμε το Ισραήλ. Ή μάλλον το «άλλο» Ισραήλ, εκείνο που καταδικάζει τον φανατισμό ανεξάρτητα από την προέλευσή του, που πιστεύει σε μια ειρηνική συνύπαρξη η οποία θα βασίζεται στον σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων χωρίς θρησκευτικές αστυνομίες. Αυτό είναι το Ισραήλ του Γκρόσμαν και του Άμος Οζ, του κινηματογραφικού *Λιβάνου* και του *Βαλς με τον Μπασίρ*. Το Ισραήλ που εξακολουθεί να φοβάται, αλλά παλεύει με τις ενοχές του και προσφέρει –έστω και διστακτικά– κλάδο ελαίας.

* Ο Περικλής Δημητρολόπουλος είναι δημοσιογράφος στην εφημερίδα Τα Νέα και μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού των βιβλίων *The Books' Journal*.

κοροϊδοκυμανταίρ *είναι αλήθεια!

<http://theveryclosedcircle.blogspot.com/>

Επιβιώνοντας στις παραγκούπολεις του κόσμου: αυτός είναι ο επεξηγηματικός υπότιτλος της έκθεσης φωτογραφίας που παρουσιάζει φέτος ως παράλληλη εκδήλωση το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, και εγκαινιάστηκε την Κυριακή 11/3 στο Κέντρο

Σύγχρονης Τέχνης στο Λιμάνι. Η παραγκούπολη, όπως επεξηγεί περαιτέρω ο ορισμός της οργάνωσης UN-HABITAT του ΟΗΕ, είναι «η υποβαθμισμένη περιοχή μιας πόλης που χαρακτηρίζεται από την έλλειψη ενός ή περισσότερου από τα ακόλουθα πέντε αγαθά: ασφαλής κατοικία, επαρκής ζωτικός χώρος, πρόσβαση σε πόσιμο νερό, συνθήκες υγιεινής και ασφαλής διαβίωση». Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα λειτουργούν προγράμματα σε περισσότερα από 20 αστικά κέντρα ανά τον κόσμο, μεταξύ άλλων και σε παραγκούπολεις στη Ντάκα, στο Καράτσι, στο Γιοχάνεσμπουργκ, στο Πορτο-ο-Πρενς και στο Ναϊρόμπι.

Η πρωτότυπη ιδέα για ένα σύνθετο έργο που θα παρουσιάζε την καθημερινή διαβίωση σε αυτές τις περιοχές του πλανήτη ήταν προϊόν της συνεργασίας της Darjeeling Productions και του φωτογραφικού πρακτορείου Noor, και σε αυτό συμμετείχαν οι βραβευμένοι φωτογράφοι του πρακτορείου Stanley Greene, Alixandra Fazzina, Francesco Zizola, Jon Iowenstein και Pep Bonet. Στα δωμάτια της έκθεσης, που θα συνεχιστεί μέχρι και τις 18 Μαρτίου, οι περισσότεροι άνθρωποι στις φωτογραφία κοιτούν ευθαρσώς το φακό, ενώ οι άνθρωποι που κοιτούν τις φωτογραφίες αναλογίζονται με φόβο τη ζωή εκτός κάδρου. Με τα λόγια της Μελίνας Σπαθάρη, υπεύθυνης του τμήματος επικοινωνίας των ΓΧΣ, ίσως «δεν μας επιτρέπεται πια η αντιμετώπιση "ενός αόρατου ελέφαντα στο δωμάτιο"».

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ URBAN SURVIVORS

ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΓΚΟΥΠΟΛΕΙΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ...
Επισκέπτης περιηγείται την έκθεση με φωτογραφίες-στιγμιότυπα από την υποβαθμισμένη καθημερινότητα πόλεων όπως η Ντάκα, το Καράτσι, το Ναϊρόμπι...

SCHOOL DAY

Την Παρασκευή 16 Μαρτίου, στις 10.00, στο Ολύμπιον, θα πραγματοποιηθεί μια επιπλέον δωρεάν προβολή της ταινίας *Με λένε Στέλιο*, του Γιάννη Κασπέρη (47'), για τους μαθητές των σχολείων ειδικής αγωγής Θεσσαλονίκης.

Γεμάτη περιεχόμενο!

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Ημερήσια Πολιτιστική και Οικονομική Εφημερίδα
www.kathimerini.gr

LEON & PARTNERS

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ IDFA ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ; ΟΠΩΣ SEX, GUNS & ROCK'N'ROLL

ΑΛΛΥΝΤΕΡΚΣ

συνέντευξη στην Γκέλυ Μαδεμλή

Η ΑΛΛΥΝΤΕΡΚΣ

Ιδρύσατε το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ το 1988. Πώς πήρατε αυτή την απόφαση;

Ήμουν συντονίστρια του Festikon, ενός φεστιβάλ εκπαιδευτικού χαρακτήρα, και στο πλαίσιο της δουλειάς μου είχα την ευκαιρία να δω πολλά υπέροχα ντοκιμαντέρ. Η Ολλανδία είναι μια χώρα με μεγάλη παράδοση στο είδος (αντίθετα με ό,τι ισχύει για τις ταινίες μυθοπλασίας) κι η αρχική μου ιδέα ήταν να ξεκινήσω ένα φεστιβάλ αφιερωμένο στο είδος αυτό.

Όπως και τότε, έτσι και τώρα, η Ευρώπη περνούσε ένα στάδιο μεταμόρφωσης – ένα χρόνο αργότερα θα έπεφτε το τείχος του Βερολίνου... Ποιες είναι οι ανησυχίες και η βασική μέριμνα μιας τόσο μεγάλης διοργάνωσης σήμερα;

Όπως και τότε, που είχαμε επισκέψεις από πολλούς σκηνοθέτες χωρών του ανατολικού μπλοκ οι οποίοι ήθελαν να δείξουν ταινίες που είχαν κρυμμένες στα συρτάρια τους, έτσι και τώρα παρουσιάζουμε ταινίες που ασχολούνται με την Αραβική Άνοιξη (στο IDFA TV). Νιώθουμε δηλαδή την ευθύνη να παρουσιάσουμε δουλειές που εγείρουν ερωτήματα κοινωνικής και πολιτικής φύσεως και απασχολούν όλη την ανθρωπότητα. Δείχνουμε κατά βάση «δημιουργικά ντοκιμαντέρ», όπως αποκαλούμε τις ταινίες που έχουν πιο έντονα στοχαστικό χαρακτήρα κι είναι εγγενώς διαφορετικά από τα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ.

Ποια είναι η μεγαλύτερη αλλαγή που παρατηρήσατε στο χώρο με το πέρασμα του χρόνου;

Πέρα από τον τομέα της τεχνολογίας, έχει σημειωθεί τεράστια αλλαγή στο χώρο της παραγωγής. Το 1988, το είδος κόντευε να εκλείψει, όπως είχαν εκλείψει οι δεινόσαυροι. Σήμερα υπάρχουν περισσότερα χρήματα, περισσότερα εξειδικευμένα φεστιβάλ, ακόμα και μεγάλα φεστιβάλ όπως των Καννών, που συμπεριλαμβάνουν ντοκιμαντέρ στο πρόγραμμά τους. Τα ντοκιμαντέρ, επίσης, έχουν μεγαλύτερη διανομή σε κινηματογραφικές αίθουσες.

Πολλοί ντοκιμαντερίστες εκεί έξω γυρίζουν ντοκιμαντέρ παρά την οικονομική κρίση (ίσως και εξαιτίας αυτής). Ωστόσο τα εμπόδια στην κυκλοφορία κεφαλαίων στην πολιτιστική βιομηχανία γίνονται μεγαλύτερα, ακόμα και στην Ολλανδία. Πώς τα καταφέρνετε;

Όπως πάντα, το IDFA θα συνεχίσει να παλεύει για να βρίσκει τρόπους να προβάλλει τις ταινίες του. Ευτυχώς, τα ντοκιμαντέρ δεν είναι τόσο ακριβά όσο οι ταινίες μυθοπλασίας ή οι παραγωγές θεάτρου και χορού. Το μόνο που χρειάζεσαι είναι μια κάμερα κι έναν καλό αφηγητή της ιστορίας.

Υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο υπο-είδος ή μια εθνική κινηματογραφία που να σας ενδιαφέρει περισσότερο αυτό τον καιρό;

Η προσοχή όλων μας είναι στραμμένη στη Δανία, την Ελβετία και την Αυστρία.

Μια δανέζικη ταινία, Ο Πρέσβης, που προβάλλεται στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, ήταν η ταινία έναρξης του 24ου IDFA. Είχατε μια μικρή περιπέτεια πριν από την προβολή της στο Άμστερνταμ...

Είχαμε κάποια προβλήματα με τον Ολλανδό επιχειρηματία που εμφανίζεται στην ταινία, γιατί το συγκεκριμένο φιλμ είναι γυρισμένο με κρυφή κάμερα.

Θα θέλατε να απευθύνετε κάποιο μήνυμα ή χαιρετισμό στον κόσμο του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης;

Ελπίζω πως, παρά την οικονομική κρίση, οι έλληνες σκηνοθέτες θα μπορέσουν να συνεχίσουν τη σκληρή, καλή δουλειά.

Οταν ίδρυσε το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Άμστερνταμ πριν από ένα τέταρτο του αιώνα, δεν ήταν διαφορετικό μόνο το τοπίο της κινηματογραφικής

βιομηχανίας, η τεχνολογία των οπτικοακουστικών μέσων, το κύκλωμα παραγωγής και διανομής και η ροή της πληροφορίας, αλλά και η ίδια η αντίληψη του ευρύτερου κοινού για τον ορισμό του είδους. Η διευθύντρια του IDFA, από τις μεγαλύτερες διοργανώσεις για το ντοκιμαντέρ ανά την υφήλιο, συνετέλεσε κι αυτή με τη δραστηριότητά της στην αλλαγή του τοπίου. Η Άλλυ Ντέρκς τιμάται στο 14ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης για το σύνολο της δουλειάς της, σε ειδική εκδήλωση στο χώρο της Αγοράς, στην αίθουσα Excelsior του ξενοδοχείου Ηλέκτρα, την Πέμπτη 15/3, λίγο μετά την ομιλία που θα δώσει στο πλαίσιο του Market Talks. Στο λόγο που είχε εκφωνήσει στην επίσημη έναρξη του 24ου IDFA τον περασμένο Νοέμβριο, σημείωνε πως τα ντοκιμαντέρ είναι πλέον πιο καυτά κι απ' το τρίπτυχο «Sex, Guns & Rock'n'Roll». Λίγες μέρες μετά την έναρξη του δικού μας φεστιβάλ, μας εξηγεί το γιατί.

**ΕΛΠΙΖΩ
ΠΩΣ
ΠΑΡΑ ΤΗΝ
ΚΡΙΣΗ, ΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ
ΣΚΗΝΟ-
ΘΕΤΕΣ
ΘΑ ΣΥΝΕΧΙ-
ΣΟΥΝ ΤΗ
ΣΚΛΗΡΗ,
ΚΑΛΗ
ΔΟΥΛΕΙΑ**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΘΕΑΤΗ

της Έλενας Χρηστοπούλου

Ω, ΤΙ ΚΟΣΜΟΣ ΜΠΑΜΠΑ!
Συνωστισμός στην έναρξη μιας ταινίας.
Η συνήθης καθημερινότητα του Φεστιβάλ.

Κυριακή και σχόλη – πώς είπατε; Το Φεστιβάλ είναι απίκο και εγκαινιάζει πρωί πρωί την έκθεση των Γιατρών Χωρίς Σύνορα «Urban Survivors» σε ένα γεμάτο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης στη Θεσσαλονίκη. Σοκαριστικές φωτογραφίες, εκκλήσεις για μια ανθρώπινη ζωή – ένα ποτήρι κρασί για να πάρουμε δυνάμεις και συνεχίζουμε.

■ Ο τιμώμενος Άγγελος Αμπάζογλου αποδεικνύει ότι έχει πηγαίο χιούμορ, αλλά και πολιτική συνείδηση, μιλώντας εμπειριστωμένα για την επικαιρότητα. Το καλύτερο για μας; Ο ενθουσιασμός του για το Φεστιβάλ και τα καλά του λόγια!

■ Η πολιτική φαίνεται πως ορίζει τη φετινή διοργάνωση. Ο διάλογος που ακολουθεί μετά τις ελληνικές προβολές βγάζει σπιθες, το Just Talking ξεφεύγει τη Δευτέρα (όχι παραδόξως) και αντί για σινεμά η κουβέντα αφιερώνεται στην κρίση, και ενώ στον έξω κόσμο ασχολούνται με τα όπλα και τον Καρβέλα, ένας Ισλανδός (ο Ινγκβάρ Θόρισον του *Ούτε κόκαλα, ούτε πέτσα*) παραδίδει οικειοθελώς μαθήματα για αντίσταση στην εξουσία κι ένας Αιγύπτιος (ο Καρίμ Ελ Χακίμ της *Μισής Επανάστασης*) μας παροτρύνει να ακολουθήσουμε το παράδειμά τους. «Αφού το κατάφεραν οι Αιγύπτιοι, είμαι σίγουροι ότι κι οι Έλληνες μπορούν να το κάνουν!»

■ Ξεκίνησαν κι οι προβολές streaming και συνδέθηκε το Ολύμπιον με Ηράκλειο, Ρέθυμνο, Λευκωσία, Πάτρα, Κέρκυρα μέσω του *Λιμανιού της ελπίδας*. Νωρίτερα την ίδια μέρα, ο σκηνοθέτης της ταινίας Μάγκνους Γκέρτεν δήλωνε στη συνέντευξη Τύπου του με αποπληστική απλότητα: «Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι, οι οποίοι είναι λες και περιμένουν έναν ντοκιμαντερίστα να κάνει ταινία τη ζωή τους». Την επόμενη μέρα, ο Στέλιος (του *Μελένε Στέλιο*) είναι παρών στην προβολή – ούτε ένα μάτι δεν παραμένει στεγνό.

■ Δεν ξέρεις πια τι να πρωτοπροσέξεις. Τις ηλικιωμένες κυρίες που θαυμάζουν την αφίσα της *Ολιγαρχίας* στο φουαγιέ του Ολύμπιον, τον εθελοντή που μετρά παθιασμένος σε συνέντευξη τα χρόνια που δουλεύει στο φεστιβάλ, τους μαθητές από το Columbia ή το Αμερικανικό

Πανεπιστήμιο της Βουλγαρίας που τρέχουν δεξιά κι αριστερά στις ταινίες και τις εκδηλώσεις, τα εισιτήρια που αρχίζουν να εξαντλούνται με ανησυχητικούς (ή ενθαρρυντικούς, ανάλογα με το σε ποια πλευρά βρίσκεσαι) ρυθμούς, ή τον καταιγισμό από tweets και posts σε sites. Σημειώνουμε απλώς μερικά από τα καλύτερα, αναμένοντας ακόμα πιο εντυπωσιακές φεστιβαλικές μέρες...

- 📖 «Θέλω να πάω διακοπές στη Lakka Beach.»
- 📖 «Από ένα φίλι στην απογοήτευση.» (Το φίλι του Πούτιν)
- 📖 «Ότι πιο επίκαιρο είδα στο Φεστιβάλ. Το πρόβλημα της μετανάστευσης σε Ελλάδα & ΕΕ.» (Η παγίδα του Δουβλίνου)
- 📖 «Να βλέπεις ταινία για το καθεστώς στο Ιράν και να σου φαίνεται καρμπόν Ελλάδα.»
- 📖 «Ντοκιμαντέρ καταγγέλλει τη ΔΕΗ. Στα μισά της προβολής κόβεται το ρεύμα. Διαδραστικό φεστιβάλ.»
- 📖 «Τείνει να γίνει “κόλλημα” το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ φέτος! Μπράβο στους διοργανωτές!»
- 📖 «Πιο ωραίο από το κυριακάτικο χουζούρεμα είναι να ξυπνήσεις και να έρθεις στο #tdf14! Αντεεε ακόμη;»
- 📖 «Ευχαριστώ τους ανθρώπους του φεστιβάλ που μου έδωσαν την ευκαιρία να παρευρεθώ σε μια από τις πιο ενδιαφέρουσες και καθοριστικές συζητήσεις της ζωής μου στο Ηλέκτρα Παλλάς.»
- 📖 *Το λιμάνι της ελπίδας* «συναισθηματικό, εντυπωσιακό το αρχειακό υλικό από την υποδοχή των διασωθέντων στη Σουηδία.»
- 📖 «Trans: Το λάτρεψα. Ας ελπίσουμε ότι θα το αποδεχτούν διεθνώς.»
- 📖 «Δεν έχω δει πιο σκληρή αρχή ντοκιμαντέρ από αυτή που είδα στην *Κόκκινη νεράιδα και το Άγιο Πνεύμα*.»
- 📖 «Το πιο απολαυστικό κομμάτι του φεστιβάλ είναι τα Q&A με όλους τους σκηνοθέτες να λαχταράνε να μας μιλήσουν για τις ταινίες.»
- 📖 «*Αφανείς Ήρωες* του Παναγιώτη Κουντουρά: μια νοσταλγική, γλυκιά, καταγραφική (κι όχι μόνο) ματιά στις καμπίνες των αιθουσών... στους τεχνικούς που είναι κλεισμένοι εκεί για να βλέπουμε εμείς αναπαυτικά την όποια ταινία!»

Αλλάξτε οπτική γωνία δείτε από περισσότερες

Προβολή: 300 κινηματογραφικών ταινιών κάθε χρόνο, του καλύτερου γαλλόφωνου ψυχαγωγικού μαγκαζίνο, 350 ντοκιμαντέρ και 19 καθημερινών ειδησεογραφικών δελτίων

UN MONDE, DES MONDES,
TV5MONDE

ΜΙΧΑΕΛ ΓΚΛΑΒΟΓΚΕΡ

Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΑΠΛΑ ΕΙΝΑΙ

της Έλενας Χρηστοπούλου

● OLY 15/3 22:30 - OLY 16/3 23:00

Ο ΜΙΧΑΕΛ ΓΚΛΑΒΟΓΚΕΡ

ΟΧΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Στιγμιότυπο από την ταινία *Το μεγαλείο της πόρνης*.

«Πάντα πίστευα πως η πορνεία είναι κάτι παραπάνω από μια χρηματική συναλλαγή», λέει ο σκηνοθέτης. Και προσθέτει: «ήθελα να το εξερευνήσω παραπάνω: τι επιπτώσεις έχει στην καρδιά, στο μυαλό και στην ψυχή – και στις δυο πλευρές».

Μίχαελ Γκλάβογκερ αποφάσισε να εντρυφήσει στην καθημερινή ζωή κι εργασία, τις τελετουργίες, τις επιθυμίες και τις σκέψεις γυναικών που εργάζονται σε οίκους ανοχής στην Ταϊλάνδη, στο Μεξικό και στο Μπαγκλαντές, στην τελευταία ταινία του, *Το μεγαλείο της πόρνης* (από το τμήμα *Όψεις του Κόσμου*). Ο Αυστριακός σκηνοθέτης φέρνει τα πάνω-κάτω σε ένα χλιοκινηματογραφημένο θέμα και ανατρέπει αντιλήψεις και προκαταλήψεις. Σαν «ένας πελάτης με κάμερα», όπως ο ίδιος δηλώνει, προσπερνά την κλειδαρότρυπα και γίνεται, από απλός παρατηρητής, ένας εξομολογητής που αφουγκράζεται τις ιστορίες και τα βιώματα των γυναικών. Εδώ, φανερώνει στοιχεία για τα γυρίσματα και την προσέγγισή του – περισσότερες λεπτομέρειες θα ακούσετε στο πολυαναμενόμενο εργαστήρι που θα παραδώσει την Παρασκευή 16/3, στις 11:00 στην αίθουσα Τζον Κασσαβέτης.

ΟΧΙ ΑΠΛΑ ΣΕΞ ΓΙΑ ΧΡΗΜΑΤΑ

«Όλοι πιστεύουν ότι ξέρουν κάτι για την πορνεία, ιδίως όταν δεν έχουν πάει ποτέ σε οίκο ανοχής. Ότι γνωρίζουν το ξέρουν από τα ΜΜΕ ή, απλά, από

δεύτερο χέρι. Προσπάθησα να εισέλθω σ' αυτό το σύμπαν με μία μόνο προσδοκία: "Αυτό σίγουρα δεν πρόκειται να είναι αυτό που νομίζω". Πάντα πίστευα πως η πορνεία είναι κάτι παραπάνω από μια χρηματική συναλλαγή. Αυτό θα καθιστούσε πολύ απλή την κατάσταση, γιατί, αφότου θα τέλειωναν οι διαπραγματεύσεις και θα έκλεινε η συμφωνία θα είχα δυο γυμνούς ανθρώπους που θα έκαναν την πιο οικεία πράξη. Ήθελα να το εξερευνήσω παραπάνω: τι επιπτώσεις έχει στην καρδιά, στο μυαλό και στην ψυχή – και στις δυο πλευρές»

ΑΝΤΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

«Στην πόλη του Μεξικού υπάρχει ένα δρομάκι στο οποίο παρελαύνουν ολημερίς οι πόρνες. Οι άντρες στηρίζονται στους τοίχους και κοιτούν την παρέλαση. Αλλά ο κανόνας λέει πως οι άντρες δεν επιτρέπεται να διαλέξουν φανερά. Μπορούν να κοιτάξουν κάποια κοπέλα, ή να της κλείσουν το μάτι, ή ακόμα και να της κάνουν κάποιο νεύμα. Η γυναίκα είναι όμως εκείνη που πρέπει να ξεκινήσει την κουβέντα. Αφότου καταλήξουν σε κάποια συμφωνία, τότε μόνο ο άντρας μπορεί να την πάει σε ξενοδοχείο. Αυτή η τελετουργία είναι ο τέλειος καθρέφτης για το πώς συσχετίζονται οι άντρες με τις γυναίκες σε μια αυστηρά καθολική κοινωνία.»

ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΔΑΝΑΟΥΣ;

«Ακόμα κι αν πάρεις τις σωστές άδειες, δεν ξέρεις αν θα συνεργαστούν μαζί σου οι γυναίκες. Στη Φαρινπούρ, στη γειτονιά που ζουν κι εργάζονται οι

ΟΛΟΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΤΙ ΞΕΡΟΥΝ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ, ΙΔΙΩΣ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΟΙΚΟ ΑΝΟΧΗΣ

πόρνες κι ονομάζεται η "Πόλη της Χαράς", υπάρχουν πάνω από 600 γυναίκες. Έπρεπε να γνωρίσω την καθεμία ξεχωριστά. Έπρεπε να δω αν ήταν αρκετά ενδιαφέρουσες για την ταινία. Και μετά έπρεπε να κερδίσω την εμπιστοσύνη τους με δώρα και φωτογραφίες. Όλα αυτά χωρίς να ξέρω αν θα δεχόντουσαν τελικά να εμφανιστούν στην ταινία.»

Η ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

«Κάθε πόρνη θέλει να πληρωθεί για οτιδήποτε έχει να κάνει με διαπροσωπική επαφή, έστω και στοιχειωδώς. Στο ντοκιμαντέρ δεν υπάρχει ούτε μια συνέντευξη, η οποία να μην έχει πληρωθεί με κάποιον

τρόπο, γιατί ουσιαστικά χρησιμοποιούσαμε το χρόνο τους. Κατά κάποιον τρόπο, ήταν σαν να ήμουν ένας πελάτης με κάμερα. Πληρώνεις, και ξεκινούν να μιλάνε. Αν σε συμπαθήσουν, μπορεί και να σου ανοιχτούν. Αν απλά πληρώσεις, παίρνεις απαντήσεις κονσέρβα».

ΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΘΟΛΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΟΡΑΣΗ

«Θεωρώ πως δεν είμαι επικριτικός. Βέβαια γίνεται δύσκολο όταν συναναστρέφεις με ανθρώπους που είναι εγκληματίες. Οι μαντάμ στο Μπαγκλαντές είναι αδέκαστες στις οικονομικές διαδικασίες. Ταυτόχρονα μπορούν να είναι πολύ θερμές μητέρες για τα κορίτσια τους. Αυτό είναι κάτι που έμαθα όμως γιατί ήθελα να το ψάξω πιο πολύ. Αν αρχίσεις να κρίνεις τους ανθρώπους, θολώνει η όρασή σου. Κατανοώ πως ο καθένας έχει ηθικά, πολιτικά και προσωπικά ζητήματα με την πορνεία, κι ότι κάποιες εικόνες στην ταινία αναστατώνουν. Αλλά για μένα δεν έχει να κάνει με το καλό και το κακό. Η πορνεία δεν είναι κάτι για να το καταδικάσεις ή να το υπερασπίσεις. Η πορνεία απλά είναι. Σαν τον πόλεμο. Ο πόλεμος απλά υφίσταται. Μπορώ να κλάψω ένα εκατομμύριο φορές γιατί ο πόλεμος είναι σκληρός, κακός και απάνθρωπος. Αλλά ο πόλεμος έτσι είναι».

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

«Η επιλογή της μουσικής ήταν πολύ σημαντική, γιατί τόσο το περιβάλλον όσο και οι ζωές των γυναικών έχουν άμεση σχέση με τη μουσική. Αλλά πάντα περπατάς σε τεντωμένο σκοινί με τη μουσική σε ένα ντοκιμαντέρ, γιατί πολύ συχνά υποβάλλει τα δικά της μηνύματα. Σταδιακά συνειδητοποίησα πως δεν πρόκειται για μια ταινία για την πορνεία μονάχα, αλλά για τη σχέση άντρα-γυναίκας γενικότερα. Έτσι εστίασαμε σε πολύ δυνατά, κυρίως θυμωμένα τραγούδια αγάπης και πολύ τρυφερά ντουέτα».

ΕΝΑΣ ΞΕΝΑΓΟΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ

του Κώστα Σφήκα

Οι μικρές αφηγήσεις του συνεργάτη του Φεστιβάλ, εν μέσω των καθιερωμένων περιηγήσεων στην πόλη (12 & 15/3) και των εκδρομών στη Βεργίνα (13 & 16/3)

Τέλη Οκτωβρίου 2005 ή 2006 και περπατώ στην παραλιακή της Θεσσαλονίκης. Ο δρόμος που αντικρίζει το θαλάσσιο μέτωπο της πόλης μας λέγεται Λεωφόρος Νίκης, αλλά μάλλον θα έπρεπε να αλλάξει σε Λεωφόρο Θόδωρου Αγγελόπουλου, όχι λόγω του αδόκητου θανάτου του μεγάλου σκηνοθέτη, αλλά εξαιτίας της ομιχλώδους εικόνας του Θερμαϊκού που μας έδωσε επανειλημμένα μέσα από το έργο του. Το τηλεφωνο χτυπά και οποία έκπληξη! Με καλούν από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου για να ξαναγήσω τους καλεσμένους και την επιτροπή. Βλέπω στο βάθος της θάλασσας που ανταριάζει λίγο-λίγο, τον Όλυμπο. Από εκεί είμαι. Μου ζητάνε να ανέβω στα «δύσκολα». Αποκρίνομαι. Ναι, και βέβαια θα ξαναγήσω τους ανθρώπους της εβδομής τέχνης, τέχνης που λατρεύω από τότε που με θυμάμαι. Θα συμπορευτώ για λίγο με δημιουργούς που παρακολουθώ, που θαυμάζω... που αγαπώ. Και μπαίνω, αντί για

τα βαθεία νερά, σ' αυτό που ονομάζω πολύβουο μελίσι. Η στιγμή της αλήθειας για μένα.

Εννιά το πρωί στην Πλατεία Αριστοτέλους. Ξένοι και Έλληνες συγκεντρώνονται για μια περιήγηση στην πόλη μας. Κάστρα, Άγιος Δημήτριος, Ρωμαϊκή Αγορά, Μπέη Χαμάμ, Αχειροποίητος, Αγία Σοφία, Αρχαιολογικό Μουσείο, Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού. «Άσε με να δω την πόλη σου», έλεγαν τα μάτια τους, αλλά «άσε με να ξυπνήσω πρώτα». Η λάμψη τους σου δίνει άπειρη δύναμη για τη συνέχεια. Η σκοτεινή αίθουσα είναι η ανταμοιβή για όσους εργάζονται για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. (Αλήθεια, έχεις σκεφτεί πόσες ταινίες έχουν δει οι συντελεστές του θεσμού κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ;)

Εννιά το πρωί στην Πλατεία Αριστοτέλους. Η λάμψη των καλεσμένων μας δυναμώνει την ημέρα της ξενάγησης στη Βεργίνα, και όχι μόνο χάρη στο χρυσό του τάφου του Φίλιππου του Β'. Ξετυλίγουμε μαζί το κουβάρι της Ιστορίας, με το ιστορικό της Μακεδονίας

ανά χείρας, στο πιο εντυπωσιακό μουσειό της χώρας. Κατά την επιστροφή στη Θεσσαλονίκη, οι επισκέπτες κάνουν ερωτήσεις πέραν της ξενάγησης και πέραν των όσων εκτυλίσσονται στις σκοτεινές αίθουσες. Γινόμαστε μια παρέα, μια οικογένεια για τέσσερις ώρες. Η αίσθηση του κενού, κάπου εκεί στην κοιλιακή χώρα, κάθε φορά που επιστρέφουμε στην πόλη, είναι αυτό που θυμάμαι πιο έντονα, μαζί με σχόλια όπως «θα κουβαλάω μαζί μου την Ελλάδα για πάντα» ή «αφού ήμουν εδώ, είναι σαν να είδα όλον τον κόσμο».

Την επόμενη μέρα τους πετυχαίνω στο λιμάνι, στην Αριστοτέλους. Συχνά με σταματούν για να μου προτείνουν μια ταινία ή για να ρωτήσουν τη γνώμη μου για μια άλλη. Αλήθεια το λέω, από την πρώτη στιγμή που πάτησα το πόδι μου στο Φεστιβάλ ως φοιτητής, κάτι μεγάλο έγινε μέσα μου. Από την πρώτη όμως φορά που ξενάγησα τους ανθρώπους του σινεμά, ένιωσα να πετώ... ψηλά, στον έναστρο ουρανό της Θεσσαλονίκης.

scoora upcycling @Filmfestival

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ξεκινά μια δημιουργική συνεργασία με την ομάδα scoora. Μία ομάδα νέων καλλιτεχνών, που δημιουργεί προσιτό design από αντικείμενα που δεν θέλουμε να καταλήξουν στους κάδους απορριμμάτων και τις χωματερές. Μια εταιρεία upcycling που με καινοτόμο σχεδιασμό φρεσκάει «εξαχασμένες» πρώτες ύλες, τους δίνει καινούργιο σκοπό χρήσης και τους χαρίζει έναν νέο κύκλο ζωής.

Έχοντας πρώτη ύλη τον μουσαμά από τα banners του Φεστιβάλ, δημιουργούν τσάντες, τετράδια και lanyards, ενώ μερικές σελίδες καταλόγων «τυλίγονται» σε μικρά μολυβάρια.

FILM & TV STUDIES

ΣΠΟΥΔΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ - ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ | ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ | ΕΙΚΟΝΟΛΗΨΙΑ | ΜΟΝΤΑΖ | ΣΕΝΑΡΙΟ | ΗΧΟΛΗΨΙΑ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ - MASTER CLASSES

Βέλα Τσιτ Σκηνοθέτης Κινηματογράφου
Θανάσης Βαϊτηνός Συγγραφέας - Σεναριογράφος - Ακαδημαϊκός
Κώστας Γεωργουσάουλος Θεατρολόγος - Κριτικός
Κων/νος Γιάνναρης Σκηνοθέτης
Δημήτρης Εϊνίδης Δι/ντής Φεστιβάλ Ηθοιομαντέρ Θεσσαλονίκης
Νίκος Κυπουργός Συνθέτης
Γιάννης Μετζίκοφ Σεναριογράφος
Γιώργος Πανουσόπουλος Σκηνοθέτης - Δι/ντής Φωτογραφίας
Δημήτρης Παπαδημητρίου Συνθέτης
Chuck Foster Χορογράφος

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ

Ηλέκτρα Βενάκη
Φίλιππος Κουτσαφτής
Δημήτρης Κουτσιαμπασάκος
Βάββα Κωνσταντοπούλου
Βασίλης Μαζωμένος
Μαγδαληνή Ρεμούνδου
Σταύρος Τσακίρης
Βασίλης Τσελεμέγκος
Ευθύμης Χατζής

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΚΜΗ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΟΥ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΑΙΝΙΩΝ ΣΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ MOVIES STUDIOS ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗΣ ΓΙΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ BACHELOR (BA) IN FILM & TV DIRECTING STUDIES

Τα Βραβεία των Σπουδαστών μας είναι η Δικαίωσή μας.

FILM FESTIVAL COMEDY CLUB - ΡΟΥΜΑΝΙΑ

2021 - Βέλγιο Καλλιέργεια, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL MONTPELLIER»
 2020 - Γαλλία Σκόπελο, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «ANIMÉEN»
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΡΑΜΑΤΩΝ
 2021 - Βέλγιο Καλλιέργεια, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 2021 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 2021 - Γαλλία Θεσσαλονίκη, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «Τα Πάνθηρα»
 2020 - Ούγγρα Μοντσόκας, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «Τα Πάνθηρα»
 Ταϊνιά με τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Γαλλία Σκόπελο, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 2020 - Γαλλία Σκόπελο, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Επίσημα στεγασμένα με τον τίτλο «COMEDY FESTIVAL»

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΡΟΥΣ ΝΑΥΣΙΑΣ

2020 - Βελγία Γουτενσμπίργκ, Σεβαστά Βραβεία ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΦΡΕΝΙΑ ΠΟΛΛΑ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
ΜΙΚΡΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ
 2020 - Γαλλία Σκόπελο, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Γαλλία Σκόπελο, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»

ΕΠΙΤΗ ΜΑΥΙΑ

2020 - Γαλλία Σκόπελο, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Γαλλία Σκόπελο, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»
 2020 - Αλβανία Κόσμοβιτς, Σεβαστά Βραβεία ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ για τον τίτλο «ΠΡΕΣΤΕΡ»

Αθήνα: Κοδριγκιάνος 16, Τηλ.: 210 82 24 074 | Θεσ/νίκη: Τσιμισκή 14, Τηλ.: 2310 260 200 | www.iek-akmi.gr

AKMH
 Ο ΗΓΗΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΤΡΙΗΜΕΡΟΥ

ZAN 14/3 13:00

#1 ●

ZAN 14/3 20:00 - LIA 16/3 15:00

#2 ●

ZAN 14/3 20:00 - LIA 16/3 15:00

#3 ●

ZAN 14/3 22:30 - TOR 17/3 13:30

#4 ●

MAR 14/3 13:00 - LIA 17/3 17:30

#5 ●

MAR 14/3 13:00 - LIA 17/3 17:30

#6 ●

LIA 14/3 12:30

#7 ●

LIA 14/3 12:30

#8 ●

LIA 14/3 15:00

#9 ●

LIA 14/3 15:00

#10 ●

#1 ●
Το νησί που μοιραζόμαστε
Sharing an Island 100'
Δανάη Στυλιανού
Κύπρος 2011

Τρεις Ελληνοκύπριοι και τρεις Τουρκοκύπριοι νέοι, που δεν έχουν συναντηθεί ποτέ στο παρελθόν, θα μοιραστούν ένα σπίτι για πέντε μέρες και μαζί θα ταξιδέψουν βόρεια και νότια της διαχωριστικής γραμμής στην Κύπρο.

#2 ●
Docville: Οδός
Αναπαύσεως, Αθήνα 45'
Άγγελος Κοβότσος,
Νατάσσα Ξύδη
Ελλάδα 2011

Δύο γυναίκες που δεν μπορούν να συμφιλιωθούν με την απώλεια των προσφιλών τους προσώπων, έχουν κάνει το Α' Νεκροταφείο δεύτερο σπίτι τους και προσπαθούν να στηρίξουν η μία την άλλη σ' αυτή την τραυματική πορεία. Ένα επεισόδιο της σειράς ντοκιμαντέρ *Docville*, που καταγράφει, χωρίς σχόλιο, τη ζωή στις ελληνικές πόλεις σήμερα.

#3 ●
Docville: Ανδριάνου 11,
Κερατσίνι 47'
Καλλιόπη Λεγάκη
Ελλάδα 2011

Η καθημερινότητα και οι σχέσεις των ηλικιωμένων που φιλοξενούνται στο Α' ΚΑΠΗ στο Κερατσίνι, σε μια φτωχογειτονιά του Πειραιά. Ένα επεισόδιο της σειράς ντοκιμαντέρ *Docville*, που καταγράφει, χωρίς σχόλιο, τη ζωή στις ελληνικές πόλεις σήμερα.

#4 ●
Ο πρώτος υπολογιστής του κόσμου: Η συναρπαστική ιστορία του μηχανισμού των Αντικυθήρων 75'
The World's First Computer
Mike Beckham
Ελλάδα-Μεγ. Βρετανία 2012

Μια ιστορική και επιστημονική έρευνα που περιγράφει την εκπληκτική ιστορία του πώς οι αρχαίοι Έλληνες έφτιαξαν έναν υπολογιστή πριν από 2.000 χρόνια. Η ταινία ακολουθεί μια διεθνή ερευνητική ομάδα, που τελικά κατάφερε να συνθέσει το παζλ του

Μηχανισμού των Αντικυθήρων – μια πραγματική ιστορία, ένας κώδικας Da Vinci που στήθηκε στην αρχαία Ελλάδα.

#5 ●
To Be or Not to Be Bagyeli 55'
Νίκος Θωμόπουλος
Ελλάδα-Γαλλία 2011

Ένα παράθυρο στον κόσμο των Μπαγκελί, μιας φυλής Πυγμαίων που ζει στα τροπικά δάση του Καμερούν. Παρακολουθούμε την καθημερινότητα αυτής της κοινότητας κυνηγών-τροφοσυλλεκτών που μοιάζει να αλλάζει σταδιακά με την έλευση της νεωτερικότητας:

#6 ●
The Outcasts 59'
Γιώργος Γεωργόπουλος
Ελλάδα-Γκάνα 2011

Χίλιες γυναίκες στη Γκάνα ζουν εξόριστες σε καταυλισμούς κατηγορούμενες για μαγεία. Θύματα κακοποίησης και κοινωνικού στιγματισμού, παλεύουν να επιβιώσουν

μέσα στην απόλυτη φτώχεια. Μαζί τους, εκατοντάδες παιδιά που τα καταδιώκει η ίδια μοίρα. Τι τις οδήγησε εκεί και τι τις κρατά δέσμιες;

#7 ●
Κλέφτης εικόνων 27'
Πάνος Α. Θωμαΐδης
Ελλάδα 2012

Το πορτρέτο του φωτογράφου Σπύρου Στάβερη, που βιοπορίζεται από την κλοπή της εικόνας του «Άλλου» και, λειτουργώντας σαν καθρέφτης, αντιγυρίζει στη μεταπολιτευτική ελληνική κοινωνία την εικόνα της.

#8 ●
Αφανείς ήρωες 70'
Παναγιώτης Κουντουράς
Ελλάδα 2012

Η μοναχική ζωή του μηχανικού προβολής, όπως δεν τον γνωρίζουμε και, ίσως, όπως δεν γνωρίζει ο ίδιος τον εαυτό του. Ένας αφανής ήρωας που μας επιτρέπει να διειδύσουμε στον φανταστικό κόσμο του

σινεμά και κάνει ηθοποιούς, σκηνοθέτες, μοντέρ, φωτιστές, ηχολήπτες να κρέμονται απ' το χέρι του!

#9 ●
Ανάμεσα 21'
Γεωργία Σαλαμπάση
Ελλάδα 2011

Ένα ιστορικό ντοκιμαντέρ με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, για τους επαναπατρισθέντες Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες της Τασκένδης του Ουζμπεκιστάν, μέσα από την ιστορία τριών παιδιών πολιτικών προσφύγων, πριν και μετά τον ερχομό τους στην Ελλάδα.

#10 ●
Εκτός Ιστορίας 72'
Φωφώ Τερζίδου
Ελλάδα 2012

Η καταστροφή της εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης και η άγνωστη ιστορία της διάσωσης της μικρότερης εβραϊκής κοινότητας στην Ελλάδα, στην Κατερίνη, ως σχόλιο για την ιστορική μνήμη, το συλλογικό τραύμα, τις κατασκευές της επίσημης

Ιστορίας, τις επικρατούσες στην Ελλάδα αντιλήψεις για την περίοδο της Γερμανικής Κατοχής και για την εξόντωση των Ελλήνων Εβραίων

#11 ●
Οικολογικά ημερολόγια – Σιγή Ιχθύων 45'
Χάρης Ραφτογιάννης
Ελλάδα 2011

Μια καταγραφή της αλλαγής στον τομέα της αλιείας στην ευρύτερη περιοχή των Κυκλάδων, από τις εποχές στις οποίες ψαριές γέμιζαν δίχτυα και στόματα, στην τελική μείωση των αλιευμάτων και στο σχέδιο σωτηρίας σωτηρίας για την πλήρη απαγόρευση του ψαρέματος σε επιλεγμένες περιοχές.

#12 ●
Οικολογικά ημερολόγια – Κρέας, ο πόλεμος των προυινιών 45'
Γιάννης Μισουρίδης
Ελλάδα 2011

Ο Γιάννης, πατέρας δύο μικρών παιδιών, εξετάζει το ενδεχόμενο να γίνει

LIA 14/3 17:30 - MAR 15/3 13:00 **#11**

LIA 14/3 17:30 - MAR 15/3 13:00 **#12**

LIA 14/3 20:00 **#13**

LIA 14/3 20:00 **#14**

LIA 14/3 22:30 - TOR 16/3 13:30 **#15**

ZAN 15/3 15:00 **#16**

ZAN 15/3 15:00 **#17**

ZAN 15/3 17:30 - LIA 17/3 12:30 **#18**

LIA 15/3 12:30 - LIA 17/3 20:00 **#19**

LIA 15/3 12:30 - LIA 17/3 20:00 **#20**

LIA 15/3 12:30 - LIA 17/3 20:00 **#21**

LIA 15/3 15:00 **#22**

χορτοφάγος και μαζεύει τις απόψεις διαφορετικών πλευρών, χορτοφάγων και σαροφάγων, για το αν δικαιούμαστε να επιβιώνουμε καταβροχθίζοντας ζώα.

#13 ●
Τουρκοκρητικοί στην Αλικαρνασσό 50'
Κώστας Νταντινάκης
Ελλάδα 2011

Τουρκοκρητικοί είναι οι εξισλαμισμένοι Έλληνες της Κρήτης. Μετά τον εκπατρισμό τους από το νησί, οι μουσουλμάνοι της Κρήτης σκορπίστηκαν στα παράλια της Μικράς Ασίας. Στην Αλικαρνασσό, το σημερινό Μποντρούμι, οι παλαιότεροι μοιράζονται τις αναμνήσεις τους.

#14 ●
Περιμένοντας τη Ρόζα 55'
Νίκος Θεοδοσίου
Ελλάδα 2012

Η Οδύσσεια των πολιτικών προσφύγων του χωριού Μπελογιάννης στην

Ουγγαρία, μέσα από τις παράλληλες ιστορίες του Θωμά, που πήγαινε κάθε μέρα στον σιδηροδρομικό σταθμό του Ίβαντσα, περιμένοντας τον ερχομό της Ρόζας και των υπολοίπων κατοίκων του χωριού, οι οποίοι περίμεναν με αγωνία ένα τρένο να τους πάει πίσω στην πατρίδα.

#15 ●
Ελλάδα, είμαι σε δύσκολη θέση! 92'
Σεραφείμ Ντούσιας
Ελλάδα-Μεγ. Βρετανία 2012

Η πορεία μιας χώρας από το χθες στο αύριο: δεν πρόκειται για ένα ντοκιμαντέρ με θέμα την οικονομία, αλλά για ένα οπτικοακουστικό έργο με επίκεντρο τον νέο Έλληνα που ζει στο εξωτερικό.

#16 ●
Περιμένοντας τους βαρβάρους 25'
Κώστας Σταματόπουλος
Ελλάδα 2010

Ένα οδοιπορικό στους εργασιακούς χώρους όπου

απασχολούνται αλλοδαποί εργάτες, συχνά κάτω από αντίξοες συνθήκες, και ένα πορτρέτο του σύγχρονου μετανάστη, που αντιμετωπίζεται, όχι μόνο ως «προϊόν» κάποιας ανάγκης, αλλά ως το «αντικείμενο» μιας σκληρής εκμετάλλευσης της εργατικής του δύναμης.

#17 ●
1 0 0 (Αλεξάνδρας 173, Αθήνα) 61'
Γεράσιμος Ρήγας
Ελλάδα 2012

Η καθημερινότητα στο Κέντρο Επιχειρήσεων της Άμεσης Δράσης Αττικής, σε ένα ντοκιμαντέρ που γυρίστηκε στο πλαίσιο της σειράς *Docville*, η οποία καταγράφει, χωρίς σχόλιο, τη ζωή στις ελληνικές πόλεις σε δύσκολους καιρούς.

#18 ●
Εγώ είμαι ένας άλλος, από τη θεραπεία (18 Άνω) στην κοινωνική ένταξη 68'
Γιώργος Χρ. Ζέρβας
Ελλάδα 2012

Περιπτώσεις ανθρώπων που ολοκλήρωσαν το πρόγραμμα του 18 ΑΝΩ και είναι κάποια χρόνια καθαροί. Στιγμιότυπα της ζωής τους και εξομολογήσεις για τις προσπάθειές τους να βρουν δουλειά, να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που τους κληροδότησε το παρελθόν στις ουσίες, να φτιάξουν διαφορετικές σχέσεις με τους γύρω τους.

#19 ●
Μικροπόλεις – Εκάλη: Το τείχος 27'
Γιάννης Γαϊτανίδης
Ελλάδα 2011

Ένα επεισόδιο από τη σειρά ντοκιμαντέρ με θέμα την Αθήνα *Μικροπόλεις*, που αντιστοιχίζει κάθε περιοχή με μια λέξη-αρχιτεκτονική έννοια που τη χαρακτηρίζει φυσιογνωμικά αλλά και κοινωνικά. Η λέξη για το επεισόδιο της Εκάλης είναι «τα τείχη». Τα εξωτερικά τείχη που περιφράσσουν τις μεγάλες επαύλεις της Εκάλης, προστατεύουν και απομονώνουν.

#20 ●
Μικροπόλεις – Παλαιό Φάληρο: Το παράθυρο 28'
Θωμάς Κιάος
Ελλάδα 2011

Ένα επεισόδιο από τη σειρά ντοκιμαντέρ με θέμα την Αθήνα *Μικροπόλεις*, που αντιστοιχίζει κάθε περιοχή με μια λέξη-αρχιτεκτονική έννοια που τη χαρακτηρίζει φυσιογνωμικά αλλά και κοινωνικά. Η λέξη για το επεισόδιο του Παλαιού Φαλήρου είναι «το παράθυρο».

Λόγια, δράσεις, ιστορίες των ανθρώπων της παραλίας, με επίκεντρο το ρόλο που παίζει η συνοικία για τους ίδιους και την υπόλοιπη Αθήνα: ένα ανοιχτό παράθυρο στη θάλασσα και στον ορίζοντα.

#21 ●
Μικροπόλεις – Ολυμπιακό Χωριό: Ο φράχτης 29'
Περσεφόνη Μήλιου
Ελλάδα 2011

Ένα επεισόδιο από τη σειρά ντοκιμαντέρ με θέμα την Αθήνα *Μικροπόλεις*, που αντιστοιχίζει κάθε

περιοχή με μια λέξη-αρχιτεκτονική έννοια που τη χαρακτηρίζει φυσιογνωμικά αλλά και κοινωνικά. Η λέξη για το επεισόδιο του Ολυμπιακού Χωριού είναι «ο φράχτης». Πιτσιρικάδες που παρελαύνουν, χορεύουν breakdance, σπάνε λάμπες και κόβουν εξατμίσεις. Σ' ένα προκάτ περιβάλλον με αισθητική μακέτας, οι νεαροί πρωταγωνιστές δείχνουν να μη βολεύονται.

#22 ●
Ο τυφλός ψαράς 37'
Στρατής Βογιατζής,
Θέκλα Μαλάμου
Ελλάδα 2011

Η ζωή του Γιάννη Κουκούμιαλου που ψαρεύει στη θάλασσα τα τελευταία 70 χρόνια της ζωής του, τυφλός και με ένα χέρι, συνθέτει το χάρτη του από εικόνες πραγματικές από τα παιδικά του χρόνια, έναν κόσμο που κατασκευάζει στο μυαλό του, τη διαίσθησή του και μια δύναμη, όπως λέει, θεική.

LIA 15/3 15:00

#23 ●

LIA 15/3 17:30 - TOR 18/3 13:30

#24 ●

LIA 15/3 17:30 - TOR 18/3 13:30

#25 ●

LIA 15/3 20:00 - LIA 17/3 15:00

#26 ●

LIA 15/3 20:00 - LIA 17/3 15:00

#27 ●

LIA 15/3 22:30 - LIA 18/3 17:30

#28 ●

LIA 15/3 22:30 - LIA 18/3 17:30

#29 ●

OLY 16/3 20:30 - ZAN 18/3 15:00

#30 ●

OLY 16/3 20:30 - ZAN 18/3 15:00

#31 ●

ZAN 16/3 19:30 - LIA 18/3 12:30

#32 ●

LIA 16/3 12:30

#33 ●

LIA 16/3 12:30

#34 ●

#23 ●
Με Λένε Στέλιο 47'
Γιάννης Κασπίρης
Ελλάδα 2011

Η καθημερινότητα του τετραπληγικού Στέλιο Κυμπουρόπουλου που στο δρόμο τον φωνάζουν «σημαιοφόρος από το Κορωπί» ή «το παιδάκι από την τηλεόραση». Ο ίδιος μιλά για την αναπηρία με λόγια απλά, αφού, όπως λέει, «από την ημέρα που γεννήθηκα βιώνω μια κατάσταση που δεν την επέλεξα εγώ, αλλά η κληρονομία της ζωής».

#24 ●
Το αρχαίον όστρακον 22'
Νίκος Αλευράς, Ελλάδα 2010

Πώς και γιατί οι αρχαίες ελληνικές λέξεις, τα αρχαία ελληνικά νοήματα και η αρχαία ελληνική φιλοσοφία καθορίζουν ακόμα και σήμερα, μετά από 2.500 χρόνια τη ζωή μας; Είναι αλήθεια το «Τα πάντα ρει» του Ηράκλειτου; Ερωτήματα που θέτει και απαντά η ταινία.

#25 ●
Επιζώντες 33'
Μαρία Γιαννούλη, Ελλάδα 2011

Η ιστορία του Απόστολου Μαυροθαλασσίτη, πρωταθλητή Ελλάδας στο αλεξιπτωτο πλαιγιάς για τέσσερις φορές, που το 2009 είχε ένα ατύχημα στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα παραπέντε στο Μεξικό. Το αλεξιπτωτό του σκίζεται και ο ίδιος πέφτει από ύψος 3.000 μέτρων στη γη, και επιζεί ενάντια σε όλες τις πιθανότητες.

#26 ●
Docville: Κωνσταντινούπολης 280, Θεσσαλονίκη 46'
Γιάννης Μισουρίδης
Ελλάδα 2011

Η ζωή των ανθρώπων που δουλεύουν στο Ζυγό, ένα ιστορικό «σκυλάδικο» της Θεσσαλονίκης, το μωσαϊκό μιας μικροκοινωνίας στο περιθώριο της «καθώς πρέπει» κοινωνίας που αντιμετωπίζει την οικονομική κρίση με τοδικό της τρόπο, δουλεύοντας σκληρά τη νύχτα. Ένα επεισόδιο της σειράς ντοκιμαντέρ *Docville*, που καταγράφει, χωρίς σχόλιο, τη ζωή στις ελληνικές πόλεις σήμερα, σε καιρούς δύσκολους.

#27 ●
Docville: Πλατεία Συντάγματος, Αθήνα 47'
Κατερίνα Πατρώνη
Ελλάδα 2011

Σύνταγμα. 2011. Καλοκαίρι. Κάθε μέρα η πλατεία είναι γεμάτη με κόσμο. Κάθε μία, κάθε ένας, έχει φτάσει εκεί για τους δικούς του λόγους. Στο περιθώριο αυτών των συναθροίσεων, η κάμερα ακολουθεί έναν μοναχό, έναν ξένο χορτοφάγο ειρηνιστή, καθώς και άλλους μοναχικούς ανθρώπους που συνιστούν αυτό το ετερόκλητο πλήθος. Ένα επεισόδιο της σειράς ντοκιμαντέρ *Docville*, που καταγράφει, χωρίς σχόλιο, τη ζωή στις ελληνικές πόλεις σήμερα, σε καιρούς δύσκολους.

#28 ●
Σκαλωσιά 6'
Ευριπίδης Λασκαρίδης
Ελλάδα 2012

Η διαδικασία ολοκλήρωσης της τελευταίας τοιχογραφίας του Αλέξανδρου Βασμουλάκη στην πλατεία Ηρώων του Ψυρρή. Μια μη συμβατική παρακολούθηση του

καλλιτέχνη, μια καταγραφή, σ' αυτό το ιδιαίτερο ατελιέ – ανοιχτό στη θέα και την κρίση των περαστικών – της αγωνίας του καλλιτέχνη για το ξεστήσιμο της σκαλωσιάς.

#29 ●
Directing Hell 79'
Χρήστος Χουλιάρας
Ελλάδα 2012

Μια προσπάθεια αποκρυπτογράφησης της μοναδικής και σπάνιας προσωπικότητας του πολυβραβευμένου Έλληνα σκηνοθέτη και συγγραφέα Νίκου Νικολαΐδη, του σύμπατος και των συμβόλων του, μέσα από συνεντεύξεις με φίλους και συνεργάτες και αρχαιακό υλικό από τα γυρίσματα των ταινιών του.

#30 ●
Κατινούλα 47'
Μύρνα Τσάπα, Ελλάδα 2012

Κάιρο 2010: η καθημερινή ζωή της Κατινούλας, που γέρασε αλλά ακόμα υπηρετεί μια συνομηλική της Ελληνίδα της Αιγύπτου. Κάνει τις δουλειές του σπιτιού, παζαρεύει με τους Αιγύπτιους

στο παζάρι, τιμά την κάθε μέρα, κι ας έγιναν όλοι οι αγαπημένοι της γελαστές φωτογραφίες.

#31 ●
Σαγιόμι 56'
Νίκος Νταγιαντάς
Ελλάδα 2011

Η ιστορία της Σαγιόμι, που μεγάλωσε σ' ένα απομακρυσμένο χωριό της Ιαπωνίας, χωρίς να γνωρίζει τους γονείς της, έφυγε στα 22 της για την Κρήτη, ακολουθώντας έναν άντρα, και επιστρέφει στη χώρα των παιδικών της χρόνων με αφορμή το θάνατο της μητέρας της. Η ταινία καταγράφει αυτό της το ταξίδι.

#32 ●
ΜΕΤΑΞΑ ακούγοντας το χρόνο 87'
Σταύρος Ψυλλάκης
Ελλάδα 2012

Με αφετηρία γιατρούς και προσωπικό του αντικαρκινικού νοσοκομείου Μεταξά που πάσχουν οι ίδιοι από καρκίνο, παρακολουθούμε αυτήν τη ξεχωριστή ομάδα ασθενών

καθώς συνεχίζουν να εργάζονται στο νοσοκομείο.

#33 ●
Toxic Crisis 54'
Όμηρος Ευαγγελινός
Ελλάδα 2012

Ένα σχόλιο για τους κινδύνους της υγειονομικής και περιβαλλοντικής υποβάθμισης της χώρας που κρύβονται σε θεμελιώδεις κοινωνικές παροχές, όπως η ενέργεια και η διαχείριση αποβλήτων, αλλά μένουν στην αφάνεια λόγω της υπερ-προβολής της οικονομικής δυσπραγίας της χώρας.

#34 ●
Perah Istar 60'
Ελισάβετ Λαλουδάκη, Massimo Pizzocaro, Ελλάδα 2012

Ερώτηση φίλου: «Μία ταινία για τα περισσότερα; Είστε σοβαροί; Εδώ ο κόσμος χάνεται... Τα περισσότερα βρωμίζουν, τελεία. Τουλάχιστον θα είναι αστεία η ταινία σας ή τύπου "Ντισκόβερι Τσάνελ";» Ας πούμε κωμικοτραγική (όπως και η ζωή φυσικά).

LIA 16/3 20:00 - LIA 18/3 15:00

#35 ●

LIA 16/3 20:00 - LIA 18/3 15:00

#36 ●

LIA 16/3 22:30 - ZAN 18/3 17:30

#37 ●

#35 ●

Αμπελόκηποι 33'

Ομάδα Ντοκιμαντέρ Δήμου Αθηναίων 2011
Ελλάδα 2011

Η ιστορία, το παρόν και το μέλλον της γειτονιάς των Αμπελοκήπων, από τη γέννηση, στη ζωή και την επιβίωση, μέχρι το γήρας: από το μαιευτήριο «Ελενα» μέχρι το Γηροκομείο, οι άνθρωποι, τα προσφυγικά, το γήπεδο του Παναθηναϊκού, τα Κουντουριώτικα, οι φυλακές Αβέρωφ, οι κινηματογράφοι.

#36 ●

Encardia, η πέτρα που χορεύει 80'
Άγγελος Κοβότσος, Ελλάδα 2012

Η ταινία παρακολουθεί το ελληνικό μουσικό συγκρότημα Encardia που εμπνέεται, δημιουργεί και παρουσιάζει μουσικές και τραγούδια μέσα από την πλούσια παράδοση των ελληνόφωνων της Κάτω Ιταλίας. Ταξιδεύουν στη Νότια Ιταλία, ερευνώντας και αναδεικνύοντας βασικά στοιχεία του λαϊκού πολιτισμού που αναπτύχθηκε εκεί.

#37 ●

Μεσόγειος: Σικελία 47'

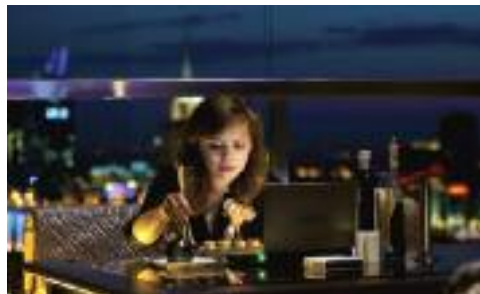
Πάνος Καρκανεβάτος
Ελλάδα 2012

Το κέντρο του κόσμου, όπως λένε ορισμένοι Σικελιοί. Το κέντρο της Μεσογείου, σύμφωνα με τους χάρτες και την ιστορία. Οι ήχοι, οι φωνές, οι μουσικές. Τα πρόσωπα. Τα ίχνη μιας πραγματικότητας, με δικούς της κανόνες, στους δρόμους, στα λιμάνια του Παλέρμο, της Κατάνια, των Συρακουσών.

OLY 14/3 13:00

#1 ●

OLY 14/3 15:45 - CAS 17/3 22:30

#2 ●●

OLY 14/3 18:00 - TOR 15/3 18:00

#3 ●

OLY 14/3 20:30

#4 ●●

OLY 14/3 23:00 - OLY 18/3 20:30

#5 ●

ZAN 14/3 15:00

#6 ●●

ZAN 14/3 17:30

#7 ●

ZAN 14/3 17:30

#8 ●

MAR 14/3 18:00 - MAR 15/3 15:45

#9 ●

MAR 14/3 18:00 - MAR 15/3 15:45

#10 ●

MAR 14/3 20:30 - ZAN 18/3 22:30

#11 ●

CAS 14/3 13:00 - TOR 15/3 20:30

#12 ●

#1 ●
Τα δύο αύριο**Tomorrow Things Will Be Better** 70'
Άγγελος Αμπάζογλου
Ελλάδα-Γερμανία 1998

Ιστορίες ζωής για το πώς οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης βλέπουν ο ένας τον άλλο, μια διασταύρωση ευρωπαϊκών και ανατολικών θρησκειών και ιδεών στα σύνορα Ελλάδας, Τουρκίας και Βουλγαρίας.

#2 ●●
Το φιλί του Πούτιν**Putin's Kiss** 84'
Lise Birk Pedersen, Δανία 2011

Μια σπάνια, εκ των έσω ματιά στον πυρήνα της ρωσικής δημοκρατίας του νέου, «πουτινικού» τύπου. Παρακολουθούμε σκηνές από τη ζωή μιας 19άχρονης εκπροσώπου της πολιτικής νεολαίας Νάσι, που υποστηρίζει το υπάρχον πολιτικό σύστημα, αλλά αρχίζει να αμφισβητεί για πρώτη φορά το ρόλο της όταν πλησιάζουν οι εκλογές.

#3 ●
Πικροί σπόροι**Bitter Seeds** 88'
Micha X. Peled
ΗΠΑ-Ινδία 2011

Μια ταινία που εξερευνά το μέλλον της καλλιέργειας αγαθών και την αντιπαράθεση μεγάλων εταιρειών όπως η Μονσάντο, που υποστηρίζουν πως οι γενετικά τροποποιημένοι σπόροι προσφέρουν την πιο αποτελεσματική λύση για την κάλυψη των διατροφικών αναγκών του παγκόσμιου πληθυσμού, και των μικρών παραγωγών, για τους οποίους η γεωργία είναι ζήτημα ζωής και θανάτου.

#4 ●●
Ο πρέσβης**The Ambassador** 93'
Mads Brügger, Δανία 2011
Ένας Ευρωπαίος αγοράζει έναν τίτλο που τον κάνει μέσα σε μια νύχτα Αφρικανό διπλωμάτη και τον στέλνει στην καρδιά μιας από τις πλέον διαβόητες χώρες της Κεντρικής Αφρικής, με τραγικά και απρόβλεπτα αποτελέσματα.#5 ●
Ζήτω οι αντίποδες!**!Vivan las antipodas!** 104'
Victor Kossakovsky
Γερμανία-Ολλανδία-Αργεντινή-Χιλή 2011

Ένα ταξίδι σε τέσσερις διαφορετικές πόλεις που βρίσκονται σε διαμετρικά αντίθετες θέσεις στην επιφάνεια της γης, που μας χαρίζει εικόνες που ανατρέπουν την αντίληψη που έχουμε για τη Γη. Άνθρωποι που ζουν στην ερημιά συνδέονται με ανθρώπους που σκάβουν δίπλα σ' ένα ηφαίστειο, μεγαλειώδη τοπία που κόβουν την ανάσα αντιπαράθετοι με το χάος μιας μεγαλούπολης.

#6 ●●
Μια χούφτα γενναίοι άνθρωποι**A Few Brave People** 87'
Rüya Arzu Köksal
Τουρκία 2011
Η ταινία καταγράφει για ένα διάστημα τριών χρόνων τον αγώνα των κατοίκων της Μαύρης Θάλασσας να προστατέψουν τα ποτάμια

τους και τα προς το ζην από μια κυβέρνηση που επιδιώκει να τα πουλήσει σε ιδιωτικές εταιρείες οι οποίες θα τα εκμεταλλεύονται για τα επόμενα 49 χρόνια.

#7 ●
Τα παιδιά του γκουλάγκ**Children of the Gulag** 52'
Romain Icard, Γαλλία 2011

Υπό το καθεστώς του Στάλιν, εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά γεννήθηκαν ή στάλθηκαν σε γκουλάγκ. Στιγματισμένα επειδή «κατάγονταν από τη χειρότερη φάρα», τα παιδιά αυτά χωρίστηκαν από τις οικογένειές τους, κακοποιήθηκαν και υποβλήθηκαν σε αστία. Η κάμερα συναντά μερικούς από τους ελάχιστους επιζήσαντες της κόλασης των στρατοπέδων καταναγκαστικής εργασίας.

#8 ●
Ανεπιθύμητες στην Τεχεράνη**Unwelcome in Tehran** 52'
Mina Keshavarz, Ιράν 2011
Ένα αυτοβιογραφικό ντοκιμαντέρ για μια γυναίκα που αποφασίζει να παντρευτεί

για να μετακομίσει στην Τεχεράνη, ακολουθώντας το παράδειγμα άλλων κοριτσιών της ηλικίας της που προσπαθούν να ξεκινήσουν μια νέα ζωή μακριά από τους περιορισμούς της ιρανικής κοινωνίας, η οποία δεν δέχεται την ανεξαρτησία μιας ανύπαντρης γυναίκας.

#9 ●
Χειμωνιάτικο φως**Winter Light** 25'
Skule Eriksen, Νορβηγία 2011

Μια ταινία με ελάχιστους διαλόγους και ωχελικούς ρυθμούς για τα νησιά Λόφοτεν το χειμώνα, σ' ένα αρχιπέλαγος βόρεια του Αρκτικού Κύκλου στη Νορβηγία, όπου μετά από εβδομάδες χαμηλού φθινοπωρινού φωτός, ο ήλιος βουλιάζει κάτω από τον ορίζοντα και παραμένει εκεί όσο διαρκεί ο βαθύς χειμώνας.

#10 ●
Τα θραύσματα (Το στόμα μου, η ανταρσία μου, το όνομά μου)**The Fragments (My Mouth, My Revolt, My Name)** 84'
Sylvain George, Γαλλία 2011

Θραύσματα από φωνές, γέλια και οργή, κομμάτια από λέξεις, εικόνες κι αναμνήσεις, οι λέξεις κοντά και μακριά, απ' το χτες κι απ' το σήμερα που συνθέτουν ένα χάρτη της βίας που ασκείται στους μετανάστες, της αποικιοκρατίας που επαναλαμβάνεται, και της άρνησης να δεχτούμε τον «κόσμο όπως είναι».

#11 ●
Πάρε δρόμο, γιαγιάκα**Hit the Road, Granny** 64'
Duccio Chiarini, Ιταλία 2011

Μια ταινία για την περιπετειώδη ζωή της 88άχρονης Ντέλια, γιαγιάς του σκηνοθέτη, που είναι παντρεμένη μ' έναν άντρα είκοσι χρόνια νεότερό της και, από τότε που μετακόμισε από την Ιταλία στη Γαλλία σε ηλικία έξι μηνών, πέρασε τη ζωή της ταξιδεύοντας σ' όλο τον κόσμο.

#12 ●
Τι βλέπει ο γάτος**What the Cat Sees** 18'
Kim Brand, Ολλανδία 2011

Εννιά ζωές μέσα από τα μάτια ενός μεγάλου τιγρέ

CAS 14/3 13:00 - TOR 15/3 20:30 **#13** ●

CAS 14/3 15:00 **#14** ●

CAS 14/3 17:30 **#15** ●●

CAS 14/3 17:30 **#16** ●

CAS 14/3 22:30 **#17** ●

TOR 14/3 16:00 - TOR 15/3 15:30 **#18** ●

TOR 14/3 18:00 - TOR 18/3 20:30 **#19** ●

TOR 14/3 20:30 - CAS 16/3 15:00 **#20** ●

TOR 14/3 23:00 **#21** ●

OLY 15/3 13:00 **#22** ●●

OLY 15/3 15:00 - CAS 16/3 17:30 **#23** ●

OLY 15/3 20:30 - TOR 16/3 20:30 **#24** ●

γάτου, που κάθετα σε εγρήγορη μπροστά στο νοσοκομείο. Το πορτρέτο των ασθενών του νοσοκομείου, που περνάνε καθημερινά δίπλα απ' αυτόν το πολύ ιδιαίτερο ζώο.

#13 ●
Η αυγή μιας νέας μέρας
The Dawn of a New Day 60'
Ryley Grunenwald
Νότιος Αφρική 2011

Ένας νοτιοαφρικανός πλαστικός χειρουργός βρίσκεται σε αδιέξοδο, όταν του δίνεται η ευκαιρία θέλει να αφήσει το ιδιωτικό του ιατρείο και να πάει να εργαστεί σ' ένα πλωτό νοσοκομείο όπου γίνονται δωρεάν εγχειρήσεις, στο Μπενίν της Δυτικής Αφρικής, αλλά θα πρέπει να διαλέξει ανάμεσα στη ζωή με τη γυναίκα που αγαπά και στο πεπρωμένο του.

#14 ●
Πέντε σπασμένες κάμερες
Five Broken Cameras 90'
Emad Burnat, Guy Davidi
Γαλλία-Ισραήλ
Παλαιστίνη 2011

Ο παλαιστίνιος αγρότης

Εμάντ Μπουρνάτ έχει πέντε βιντεοκάμερες, καθεμιά από τις οποίες αφηγείται ένα κομμάτι της ιστορίας ενός χωριού που αντιστέκεται στην κατασταλτική πολιτική του Ισραήλ. Το πλάνο εναλλάσσονται ανάμεσα στον τέταρτο γιο του που μεγαλώνει, στις πολλές ειρηνικές πράξεις διαμαρτυρίας, και στη σταθερή πρόοδο των έργων οικοδόμησης του τείχους.

#15 ●●
Οι νταντάδες
Au Pair 58'
Nicole N. Horanyi,
Heidi Kim Andersen
Δανία 2011

Οι ιστορίες τριών νεαρών Φιλιππινέζων που είχαν διαφορετικούς λόγους για να αφήσουν τη χώρα τους και να εγκατασταθούν στη Δανία –σε ένα σύνθετο κόσμο, όπου είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς ποιος εκμεταλλεύεται ποιον, καθώς τα χρήματα διαφθείρουν τα συναισθήματα.

#16 ●
Βουβή Αβάνα
Habana muda 61'
Eric Brach, Γαλλία 2011

Ένα πολύπλοκο ερωτικό τρίγωνο ανάμεσα σε έναν κωφό Κουβανό που ανήκει στην εργατική τάξη, τη μουγγή γυναίκα του και τον γκέι εραστή του, που ζει στο Μεξικό και τον συντηρεί οικονομικά.

#17 ●
ΚΑΛΒΕ / CALVET 86'
Dominic Allan
Μεγ. Βρετανία 2011

Η ιστορία του Ζαν Μαρκ Καλβέ, επιτυχημένου εικαστικού που πέρασε από την προσωπική του κόλαση, λυτρώθηκε από το παρελθόν του, καταξιώθηκε στον καλλιτεχνικό χώρο της Νέας Υόρκης κι αποφασίζει να επιστρέψει στη Γαλλία για να βρει τον εξάχρονο γιο που εγκατέλειψε πριν από 12 χρόνια χωρίς να πει κουβέντα.

#18 ●
Papirosoen 74'
Gaston Solnicki,
Αργεντινή 2011

Ένα πορτρέτο της οικογένειας του Αργεντινού σκηνοθέτη Γκαστόν Σολνίτσκι στην πορεία μιας δεκαετίας: ένα συναρπαστικό ταξίδι στο χρόνο, στις πόλεις, στους χαρακτήρες και στα διεθνή πολιτικά γεγονότα που επικεντρώνεται σε μια νεόπλουτη αργεντινο-εβραϊκή οικογένεια.

#19 ●
Canicula 65'
Jose Alvarez, Μεξικό 2011

Σε μια μικρή πόλη της επαρχίας Βέρα Κρους, ο πηλός γίνεται ζωή και η σοφία δίνει φτερά...

#20 ●
Οικογενειακό πορτρέτο σε άσπρο και μαύρο
Family Portrait in Black and White 99'
Julia Ivanova
Καναδάς 2011

Η ιστορία μιας Ουκρανής που έχει υιοθετήσει 16 μαύρα παιδιά και τα μεγαλώνει με σταλινική πυγμή –άλλωστε και η ίδια μεγάλωσε κάτω απ' το σοβιετικό καθεστώς. Τα παιδιά της περνούν τα

καλοκαίρια τους με οικογένειες στην Ιταλία και τη Γαλλία. Όταν οι οικογένειες που τα φιλοξενούν προσφέρουν να τα υιοθετήσουν, η Όλγκα αρνείται, αν και γνωρίζει τι τους επιφυλάσσει το μέλλον έξω από το προστατευτικό κέλυφος της οικογένειας.

#21 ●
Στο ρυθμό των τυμπάνων
When the Drum Is Beating 88'
Whitney Dow, ΗΠΑ 2011

Ένα ταξίδι στην πολύπαθη ιστορία της Αιτής, μέσα από τη μουσική και τις αναμνήσεις των μελών του συγκροτήματος Septentrional, της πιο παλιάς και ένδοξης «big band» της χώρας.

#22 ●●
Τα γλυκά όνειρα του Μουσταφά 79'
Mustafa's Sweet Dreams
Άγγελος Αμπάζογλου
Ελλάδα-Μεγ. Βρετανία 2011

Ένας δεκαεξάχρονος που μεγαλώνει στη μικρή τουρκική πόλη Γκαζιαντέπ, την πρωτεύουσα του Μπακλαβά, και εκπαιδεύεται

στην τέχνη της παρασκευής του διάσημου γλυκού, ονειρεύεται να κάνει ένα βήμα προς τη μεγάλη πόλη και να ανοίξει το δικό του ζαχαροπλαστείο.

#23 ●
Ο πλανήτης των σαλιγκαριών
Planet of Snail 87'
Yi Seungjun, Νότια Κορέα
Ιαπωνία-Φινλανδία 2011

Ο Γιανγκ-τσαν, τυφλός και κωφός από νεαρή ηλικία, ερωτεύεται και παντρεύεται τη Σουν-χο, που πάσχει από κινητική αναπηρία. Ωστόσο, το ζευγάρι πρέπει να μάθει πώς να επιβιώνει χωριστά. Καθώς η ανήσυχη Σουν-χο περνά την πρώτη της μέρα μόνη, περιμένοντας καρτερικά την επιστροφή του Γιανγκ-τσαν, αυτός ξεκινά για τη μεγαλύτερη περιπέτεια της ζωής του...

#24 ●
Λιονταρίσιες ψυχές
Lion Souls 75'
Manu Gerosa, Salva Muñoz
Ιταλία-Ισπανία 2012

Ένα ταξίδι στη Ζιμπάμπουε που ακολουθεί τις ζωές δύο

ZAN 15/3 20:00 - ZAN 17/3 22:30 **#25**

ZAN 15/3 22:30 - MAR 18/3 23:00 **#26**

MAR 15/3 18:30 - ZAN 16/3 15:00 **#27**

MAR 15/3 23:00 - ZAN 17/3 20:00 **#28**

CAS 15/3 15:00 **#29**

CAS 15/3 15:00 **#30**

CAS 15/3 17:30 **#31**

CAS 15/3 20:00 **#32**

CAS 15/3 22:30 - TOR 16/3 15:30 **#33**

TOR 15/3 23:00 - CAS 17/3 15:00 **#34**

OLY 16/3 13:00 - CAS 18/3 22:00 **#35**

OLY 16/3 15:45 - ZAN 18/3 20:00 **#36**

ανδρών, που έχουν αρχικά σχέση γιατρού και ασθενούς, αλλά η ιστορία τους θα εξελιχθεί σε κάτι πολύ βαθύτερο.

#25 ●
Δεν είμαι ροκ σταρ
I Am Not a Rock Star 85'
Bobbi Jo Hart
Καναδάς 2012

Η ιστορία ενηλικίωσης της 20άχρονης Μαρίκας Μπουρνάκη, ενός κοριτσιού της διπλανής πόρτας που είναι αποφασισμένη να γίνει πιανίστρια διεθνούς φήμης, που αποκαλύπτει τη σκληρή πραγματικότητα του τι σημαίνει να επιβιώνει κανείς στον αδυσώπητο κόσμο της κλασικής μουσικής.

#26 ●
Η τιμή του σεξ
The Price of Sex 73'
Mimi Chakarova, ΗΠΑ 2011

Ένα ντοκιμαντέρ για τις νέες γυναίκες από την Ανατολική Ευρώπη που έχουν βυθιστεί στον υπόκοσμο του τράφικινγκ και της κακοποίησης. Με αφηγήτριες από τις ίδιες οι γυναίκες-

θύματα και κρυφά γυρίσματα σε μέρη όπου σπάνια αποκτά κανείς πρόσβαση, η ταινία ξεσκεπάζει τον σκιάδη κόσμο της παράνομης διακίνησης και εμπορίας γυναικών.

#27 ●
Χαρτογραφία της μοναξιάς
Cartography of Loneliness 69'
Noem Collado
Ισπανία 2011

Παρατηρώντας χήρες απ την Ινδία, το Νεπάλ και το Αφγανιστάν -χώρες που αντιστοίχως έχουν τις περισσότερες χήρες στον κόσμο σε απόλυτα νούμερα, το μεγαλύτερο ποσοστό χηρών επί του πληθυσμού και τις περισσότερες ανήλικες χήρες- η ταινία φανερώνει πώς οι γυναίκες αυτές βγαίνουν από την απομόνωση.

#28 ●
Τώρα είμαι γυναίκα
I Am a Woman Now 86'
Michiel van Erp
Ολλανδία 2011

Τα πορτρέτα πέντε ηλικιωμένων τρανσέξουαλ που χειρουργήθηκαν από τον

ίδιο «θαυματουργό» γιατρό, μια ταινία για το κυνήγι ενός σχεδόν άπιαστου ονείρου, για το κενό ανάμεσα στην υλοποίησή του και τη σκληρή πραγματικότητα που πολλές φορές ακολουθεί.

#29 ●
Η κόκκινη νεράιδα και το Άγιο Πνεύμα 53'
Red Fairy n the Holy Ghost
Balaka Ghosh, Ινδία 2011

Στην Ινδία, αποδίδεται ο τίτλος της «μάγισσας» σε γυναίκες που ανήκουν σε κατώτερη κάστα και φυλή. Για τιμωρία, τις περιφέρουν γυμνές, τις ξυλοκοπούν, τις αναγκάζουν να φάνε ανθρώπινα περιττώματα. Παρακολουθούμε την πρώτη γυναίκα που μίλησε ανοιχτά για την ταπείνωσή της και μάχεται δημόσια ενάντια στη βαρβαρότητα, για την ίδια και για τις άλλες γυναίκες σαν κι αυτήν.

#30 ●
Η παγίδα του Δουβλίνου
Dublin's Trap 51'
Bryan Carter, Βέλγιο 2011

Μέσα από την ιστορία ενός Αφγανού, που ζήτησε άσυλο

και κέρδισε μια ιστορική νίκη στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η ταινία ρίχνει φως στις συνέπειες της μεταναστευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα, δίνοντας φωνή σε πολιτικούς, διανοουμένους, ακτιβιστές, εξτρεμιστές και μετανάστες.

#31 ●
Η παγίδα του Γκουαντάναμο
The Guantanamo Trap 90'
Thomas Wallner
Γερμανία-Καναδάς
Ελβετία-Γαλλία 2011

Ένας Άραβας και δυο Αμερικανοί αναζητούν τα θεμέλια για μια καινούρια ζωή, μετά από την εμπειρία της φυλάκισής τους στην αμερικανική στρατιωτική βάση του Γκουαντάναμο.

#32 ●
Να πεθάνω όρθια
Die Standing Up 74'
Jacaranda Correa
Μεξικό 2011

Το πορτρέτο της ακτιβίστριας Ιρίνα Λάγιεβσκα, που αν και διαγνώστηκε με σκλήρυνση

κατά πλάκας, σε νεαρή ηλικία, δραστηριοποιήθηκε τη δεκαετία του '80 στο κίνημα αλληλεγγύης προς την Κούβα και ζει σήμερα, στα 70 της, στο πλευρό της συντρόφου της, Νελίντα.

#33 ●●
Τη νύχτα πετάω
At Night I Fly 88'
Michel Wenzler
Σουηδία-Δανία 2011

Εικόνες από το Νιού Φόλσομ, όπου οι κρατούμενοι της πρώτης φυλακής υψίστης ασφαλείας της Καλιφόρνιας μάς επιτρέπουν να ρίξουμε μια ματιά στον κόσμο τους. Πολλοί από αυτούς εκτίουν ποινή ισόβιας κάθειρξης, αλλά αρνούνται αυτή τη φραγή και δουλεύουν για να εκφραστούν, με βασικό εργαλείο την τέχνη.

#34 ●
Η ιστορία των Λάβινγκ
The Loving Story 77'
Nancy Buirski, ΗΠΑ 2011

Μια φυλετικά φορτισμένη ποινική δίκη και μια σπαραξικάρδια ιστορία αγάπης σμίγουν σ' αυτό το

ντοκιμαντέρ για τη Μίλτρεντ και τον Ρίτσαρντ Λάβινγκ, μια μαύρη κι έναν λευκό που παντρεύτηκαν παρά την απαγόρευση των μικτών γάμων στη Βιρτζίνια του '50.

#35 ●
Άλικος δρόμος
Scarlet Road 70'
Catherine Scott
Αυστραλία 2011

Η απίστευτη ιστορία της Ρέιτσελ Ουότον, μιας εργάτριας του σεξ από την Αυστραλία. Υπέρμαχος της ελεύθερης έκφρασης της σεξουαλικότητας και των δικαιωμάτων των εργατριών του σεξ, η Ρέιτσελ εξειδικεύεται σε μια ανέκαθεν παραγνωρισμένη πελατεία: τους ανθρώπους με αναπηρίες.

#36 ●
Ξηρασία
Drought 84'
Everardo Gonzalez
Μεξικό 2011

Οι κάτοικοι της κοινοτικής γης Λος Κουάτες ντε Αουστράλια στο βορειοανατολικό Μεξικό

OLY 16/3 18:00 - CAS 17/3 20:00

#37 ●

ZAN 16/3 13:00

#38 ●

ZAN 16/3 17:30 - ZAN 17/3 16:00

#39 ●

ZAN 16/3 22:00 - TOR 17/3 18:00

#40 ●●

LIA 16/3 17:30 - TOR 18/3 18:00

#41 ●

LIA 16/3 17:30 - TOR 18/3 18:00

#42 ●

CAS 16/3 20:00 - TOR 18/3 22:30

#43 ●

CAS 16/3 22:30

#44 ●●

TOR 16/3 18:30 - CAS 17/3 13:30

#45 ●

TOR 16/3 23:00 - TOR 18/3 15:30

#46 ●

κάνουν κάθε χρόνο, την περίοδο της ξηρασίας, μαζική έξοδο προς αναζήτηση νερού. Οι «αυτοεξόριστοι» περιμένουν τις πρώτες σταγόνες νερού για να επιστρέψουν στο Λος Κουάτες – μια γη που, μολονότι ξερή και άγονη, τους ανήκει.

#37 ●
Ο Μπενγκάλι ντετέκτιβ
The Bengali Detective 91'
Philip Cox
Μεγ. Βρετανία-ΗΠΑ
Ινδία 2011

Η ταινία ακολουθεί τον ατρόμητο ντετέκτιβ Ρατζές Τζι και την ετερόκλητη ομάδα του στις έρευνες και τις επιδρομές τους στα μήκη και τα πλάτη της Ινδίας, που στον ελεύθερο χρόνο τους, όταν δεν καταπολεμούν την εγκληματικότητα στην Καλκούτα, προετοιμάζονται για τη συμμετοχή τους σε έναν εθνικό διαγωνισμό ταλέντων και ξεκινούν εβδομαδιαία μαθήματα χορού!

#38 ●
Τα παιδιά του Χίτλερ
Hitler's Children 80'
Chanoch Ze'evi
Ισραήλ-Γερμανία 2011

Μια ταινία για τους απογόνους των πιο ισχυρών φυσιολογικών του ναζιστικού καθεστώτος: άνδρες και γυναίκες με επίθετα που σκορπούν από μόνα τους τον τρόμο (Χίμλερ, Γκέρινγκ, Ες) και θα τους συνδέουν ως το τέλος της ζωής τους με ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα στην Ιστορία.

#39 ●
Ιταλία,
αγάπα την ή παράτα την
Italy: Love It or Leave It 75'
Gustav Hofer, Luca Ragazzi
Ιταλία-Γερμανία 2011

Δυο φίλοι μπαίνουν στο παλιό τους Φιάτ Τσινκουεσέντο και ξεκινούν ένα συναισθηματικό ταξίδι στη χώρα τους για να απαντήσουν στο ερώτημα που τους βασανίζει: θα παραμείνουν στην Ιταλία, ή θα φύγουν, όπως έκαναν ήδη τόσο φίλοι τους;

#40 ●●
Ο βασιλιάς
The King 75'
Dejan Acimović, Κροατία 2011

Ένα ντοκιμαντέρ για έναν από τους μεγαλύτερους αθλητές του κόσμου, τον παραολυμπιονίκη της σφαίρας, Ντάρκο Κράλι, που σημαίνει βασιλιάς, ο μοναδικός άνθρωπος στην ιστορία του αθλητισμού που έσπασε πέντε φορές στη σειρά το παγκόσμιο ρεκόρ στην κατηγορία του, στο ίδιο παγκόσμιο πρωτάθλημα.

#41 ●
ORA 15'
Phillippe Baylaucq
Καναδάς 2011

Μια εκθαμβωτική συνάντηση των καλλιτεχνικών κόσμων του χορογράφου Χοσέ Νάβας και του σκηνοθέτη Φιλίπ Μπεϊλόκ, μια χορευτική αλληγορία εμπνευσμένη από την εξελικτική θεωρία του Δαρβίνου και τους μύθους του Νάρκισσου και του Προμηθέα, η πρώτη ταινία που χρησιμοποιεί την τεχνολογία της τρισδιάστατης θερμικής απεικόνισης.

#42 ●
Ο χώρος πίσω σου 65'
The Space in Back of You
Richard Rutkowski
ΗΠΑ 2011

Μια ταινία που καλύπτει μια περίοδο 20 ετών της ζωής και της τέχνης της Σουζούσι Χαναγιαγκι, χορεύτριας και χορογράφου, που παραμένει δραστήρια και στα 70 της, γεφύρωσε την παράδοση του παραδοσιακού ιαπωνικού με το σύγχρονο χορό και συνεργάστηκε που συνεργάστηκε για περισσότερα από 20 χρόνια με το θρυλικό ιμπρεσάριο Ρόμπερτ Ουίλσον, που στη συνέχεια τη βρήκε σ' ένα γηροκομείο, να πάσχει από Αλτσχάιμερ.

#43 ●
Ο Πολ Ουίλιαμς ζει ακόμα
Paul Williams Still Alive 84'
Stephen Kessler
ΗΠΑ 2011

Μια εξομολόγηση του σκηνοθέτη για την ισόβια εμμονή του με τον Πολ Ουίλιαμς, τραγουδιστή, ηθοποιό και τραγουδοποιό –

πρώην σούπερ σtar της δεκαετίας του '70-, και η εξιστόρηση του τι συνέβη όταν επιτέλους τον συνάντησε.

#44 ●●
Επάγγελμα: χορευτής
Ballroom Dancer 84'
Christian Bonke,
Andreas Koefoed
Δανία 2011

Ο Σλάβικ είναι πρώην παγκόσμιος πρωταθλητής χορού Latin. Μαζί με την παρτενέρ και ερωμένη του Άννα, ετοιμάζεται να επανέλθει για τελευταία φορά στο προσκήνιο ως επαγγελματίας χορευτής. Η ταινία ακολουθεί τον Σλάβικ και την Άννα καθώς ρισκάρουν τα πάντα σε μια τελική αναμέτρηση με την κορυφή.

#45 ●
Τι συνέβη στο νησί Παμ
What Happened on Pam Island 63'
Eliza Kubarska
Πολωνία 2010

Μια απίστευτη ιστορία αγάπης με πρωταγωνιστές

τους Πολωνούς αλπινιστές Ελίζα Κουμπάρσκα και Ντάβιντ Καζλίκόφσκι, που διαπλέουν τα φιορδ της νότιας Γροιλανδίας για να ανέβουν τον ψηλότερο παραθαλάσσιο γκρεμό του κόσμου.

#46 ●
Μας έκαναν τράμπ-α
You've Been Trumped 95'
Anthony Baxter
Μεγ. Βρετανία 2011

Μια ομάδα Σκωτσέζων ιδιοκτητών σπιτιών έρχεται σε σύγκρουση με τον εκατομμυριούχο Ντόναλντ Τραμπ, που απειλεί να καταστρέψει τη φυσική κληρονομιά της περιοχής χτίζοντας ένα πολυτελές γήπεδο γκολφ. Ακολουθούμε τους ντόπιους καθώς προσπαθούν να διαφυλάξουν το τελευταίο τους προπύργιο, παρά την παρενόχληση των ομάδων ασφαλείας, τις διαρκείς νομικές απειλές και τη διακοπή παροχής νερού και ηλεκτρικού ρεύματος.

«Μ' ΑΡΕΣΕΙ ΤΟ ΑΓΓΙΓΜΑ ΤΟΥ ΓΕΛΟΙΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ» της Κατερίνας Ευαγγελάκου*

ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ

CINÉ TONIA MARKETAKI
CINÉ PAVLOS ZANNAS
CINÉ STAVROS TORNES
CINÉ JOHN CASSAVETES
CINÉ FRIDA LIAPPA

Η ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ
(1942-1994)

Το 1967, τη χρονιά που η Ελλάδα μπαίνει στα στεκούμενα νερά, η Τώνια Μαρκετάκη μπαίνει στον κινηματογράφο. Η χρονική αυτή σύμπτωση αναδεικνύει εμφατικά ένα από τα αγαπημένα συνθήματά της:

«Μ' αρέσει το άγγιγμα του γελοίου πάνω στο τραγικό. Μ' αρέσει, πλάι στην υπέρβαση, που είναι για μένα η μόνη ουσία, η στυφή γεύση της χυδαιότητας – που είναι η βάση της καθημερινής μας αλήθειας.»

Η πρώτη της ταινία, *Ο Γιάννης και ο δρόμος*, βασίζεται σ' ένα διήγημα του Μενέλαου Λουντέμη. Η ίδια συνελήφθη από την αστυνομία πηγαίνοντας με τους συνεργάτες της να ελέγξει την πρώτη κόπια. Η στυφή γεύση... πλάι στην υπέρβαση. Φυλακίζεται τέσσερις μήνες, δικάζεται, καταδικάζεται με αναστολή, παίρνει το αεροπλάνο και φεύγει απ' την Ελλάδα. Παρίσι, Λονδίνο, Αλγέρι, σινεμά, ντοκιμαντέρ, κινηματογραφικές δουλειές του ποδαριού, Γκοντάρ, Νίκολας Ρέι, μοντάζ, πολιτική στο φουλ, προγράμματα επιμόρφωσης για φτωχούς αγρότες. Το 1971 επιστρέφει. Δεν βολεύεται στο εξωτερικό. «Προτιμώ τους δικούς μου φασίστες απ' όλου του άλλου κόσμου. Μ' αυτούς τουλάχιστον πίνεις κι έναν καφέ», λέει. Ειλικρινής. Η φράση αυτή έχει αρχοντιά αλλά μυρίζει και ταπεινο-

φροσύνη. Το σίγουρο είναι ότι ούτε το περιβάλλον της Βόρειας Αφρικής ούτε η Ευρώπη της πρόσφεραν αυτά που χρειαζόταν.

Το 1973 ολοκληρώνει την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της, *Ιωάννης ο Βίαιος* (βραβεία: σκηνοθεσίας, σεναρίου, Α' ανδρικού ρόλου). Αλλά στη συνέχεια δεν κατάφερε να ολοκληρώσει το επόμενο σχέδιό της. Αν τελείωνε, θα είχε τίτλο *Ο άνθρωπος που χάθηκε* και θα ήταν μια ταινία επιστημονικής φαντασίας για την Ελλάδα εκείνης της εποχής, διασκευή του *Μικρού Πρίγκιπα*, αλλά και όλων των περιπετειών με πλάνητες και ναυαγούς, απ' τον Όμηρο μέχρι τον Ιούλιο Βερν. Κάνει διάφορες δουλειές – μεταφράσεις βιβλίων, κριτική κινηματογράφου, υπάλληλος της ΕΡΤ, σκηνοθεσία θεάτρου– και καταφέρνει να ολοκληρώσει το σενάριο της επόμενης ταινίας της, *Η τιμή της αγάπης*, βασισμένο στο μυθιστόρημα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη, που απορρίπτεται δύο φορές από τις επιτροπές του ΕΚΚ. Τελικά γυρίζεται το 1983, ακριβώς δέκα χρόνια μετά την πρώτη ταινία της, παίρνει πολλά βραβεία και καταχωρίζεται στο *International Film Guide* ως μια από τις δέκα καλύτερες ελληνικές ταινίες από το 1960 και μετά.

Παρά το θρίαμβο, οι δυσκολίες δεν έχουν τέλος. Δεν καταφέρνει να ξεκινήσει την επόμενη ταινία που σχεδιάζει (διακόπτεται ένα μήνα πριν από την έναρξη των γυρισμάτων) και η Μαρκετάκη αρχίζει πάλι να δουλεύει μεταφράστρια, να μοντάρει ταινίες – παλιά μου τέχνη... Δεν

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Η ιστορία των προσωπικοτήτων με τα ονόματα των οποίων «βαφτίστηκαν» οι κινηματογραφικές αίθουσες όπου γίνονται οι προβολές του Φεστιβάλ.

βολεύεται ούτε στον κινηματογράφο. Το σενάριο για το τρίτο φιλμ της *Κρυστάλλινες νύχτες* απορρίπτεται, εγκρίνεται, ξανα-απορρίπτεται, ξανα-εγκρίνεται και τελικά παίρνει Κρατικό Βραβείο τον Ιανουάριο του 1992, ενώ κατατροπώνεται από τους κριτικούς τον Νοέμβριο του ίδιου χρόνου. Ήταν ο τελευταίος άθλος της.

Στην άχαρη αλλά απαραίτητη παράθεση τίτλων χρειάζεται να προσθέσουμε μια υποδειγματική τηλεοπτική σειρά, το *Λεμονοδάσος*, από το μυθιστόρημα του Κοσμά Πολίτη, καθώς και μερικές συνεργασίες με την τηλεοπτική εκπομπή *Παρασκήνιο*. Δεν βολεύτηκε όμως ούτε στην τηλεόραση. Πέθανε αθόρυβα στις 26 Ιουλίου 1994 αφήνοντας ημιτελή τη μετάφραση των *Ορφικών*.

Μια μικρού και τρεις μεγάλου μήκους ταινίες λοιπόν, μέσα σε 27 χρόνια. Αν ξεκινήσουμε να τις προβάλλουμε στις 12:00 το μεσημέρι, κι αν είναι καλοκαίρι, θα τις δούμε όλες – κι έξω θα 'ναι ακόμα μέρα. Μέσα σ' ένα οχτάωρο μπορεί να δει κανείς τα άπαντα της σπουδαιότερης, μάλλον, ελληνίδας σκηνοθέτριας. Αν δεν προτιμούσε τους «δικούς της» φασίστες, αν με άλλα λόγια δεν αγαπούσε με πάθος τη χώρα της, τη γλώσσα της, τη λογοτεχνία της, αν βολευόταν τέλος πάντων κάπου, είμαι σίγουρη ότι θα άφηνε πίσω της πολλές ακόμα ώρες κινηματογράφου, καθώς η δύναμη του μυαλού της, του βλέμματός της και της καρδιάς της τα είχαν βρει μια χαρά κάτω από την μπαγκέτα ενός χιούμορ, ενίοτε αυτοσαρκαστικού, που την έκανε να ξεχωρίζει.

Σήμερα και πάντα, ο βίος και το έργο αυτής της γυναίκας μοιάζουν εμβληματικά για τη σύγχρονη Ελλάδα: «Τώρα πώς γίνεται να κάνεις μια ταινία πετυχημένη [σ. εννοεί τον *Ιωάννη τον Βίαιο*] κι αντί να βρεις πιο εύκολα λεφτά, να μη βρίσκεις καθόλου, είναι από τα μυστήρια της ιστορίας... Αλλά στην Ελλάδα γίνεται! Ζούμε σ' έναν τόπο που πεινάει. Είμαστε στερημένοι στην έκφρασή μας, στην ελευθερία μας, στον τρόπο που κάνουμε συναλλαγές με τον άντρα μας ή με τη μάνα μας...» (από συνέντευξη στην Ίνα Αργυρίου, περιοδικό *Cosmopolitan*, Νοέμβριος 1983).

Λίγα χρόνια μετά το θάνατό της, η Τώνια Μαρκετάκη «δάνεισε» το όνομά της σε μια κινηματογραφική αίθουσα. Αυτή ίσως να είναι η μεγαλύτερη τιμή για έναν σκηνοθέτη. Μια βολική και αναπαυτική αίθουσα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης με το όνομα ενός κοριτσιού που γεννήθηκε στο λιμάνι του Πειραιά. Πολύ ταιριαστό. Το μόνο που δεν ταιριάζει είναι αυτές οι «λιγότερες από οχτώ ώρες κινηματογράφου» που άφησε πίσω της αυτή η άβολη γυναίκα.

* Η Κατερίνα Ευαγγελάκου είναι σκηνοθέτρια.

COCINA
DE MERCADO

COCINA DE MERCADO

Η κουζίνα της αγοράς. Η κουζίνα των οίκων της Μεσογείου... Κάθε μέρα ανακαλύπτουμε τα καλύτερα υλικά που βρίσκουμε στην αγορά (mercado) δημιουργώντας γευστικές συνταγές με αγάπη και ενθέρμευση.

Τώρα μπορούμε και σας τα προσφέρουμε κάθε μεσημέρι αλλά και κάθε Τρίτη και Πέμπτη βράδυ σε ένα πλήρες μενού των 10€ κατ' άτομο!

Φράγκων 2-4, Θεσσαλονίκη, 2310 532503
www.puntoes.gr

.ES
COCINA
DE MERCADO
4870

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ
IMAGES OF THE 21st CENTURY

Χορηγός του 14ου Φεστιβάλ
Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης:

ΟΙΝΟΙ
ΒΟΡΕΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ

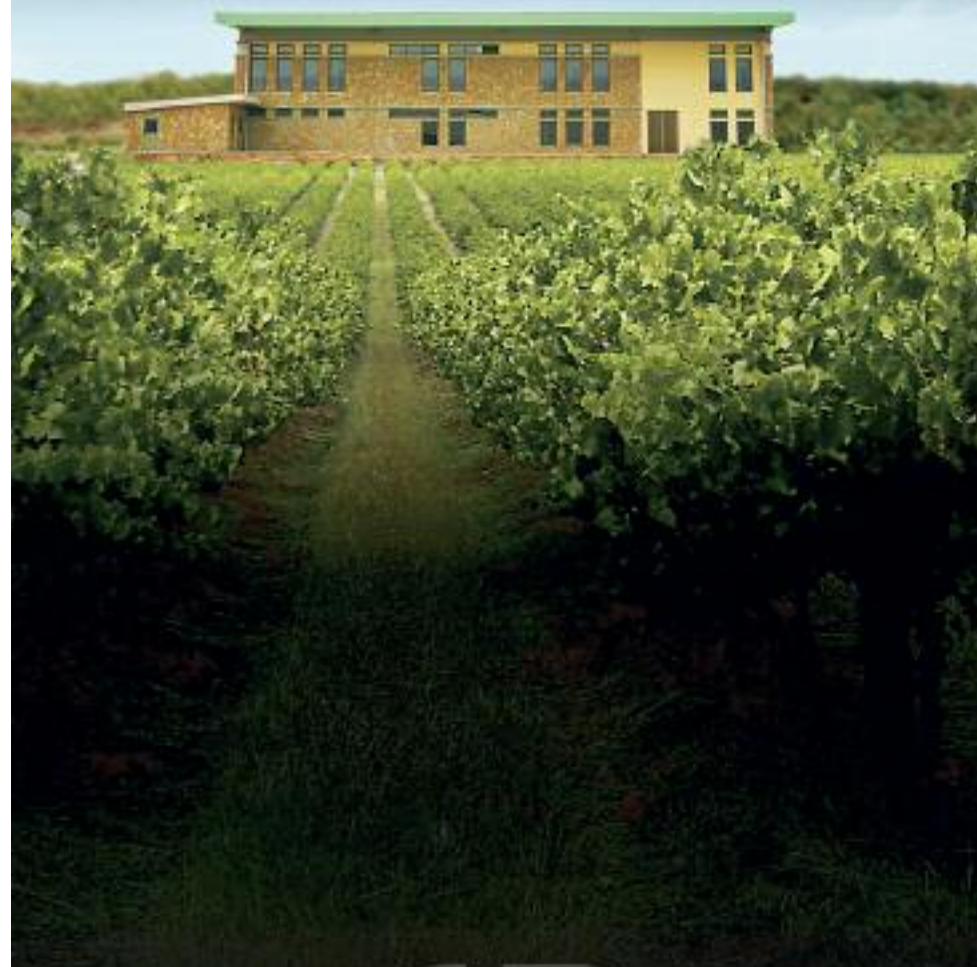

special films
extraordinary wines

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΑ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ:

www.winesofnorthgreece.gr

Η πραγματική
έκφραση
του terroir.

DOMAINE
Claudia Papayianni

ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

T.K. 630 74 • T & F: 23720 23120 • www.cp-domaine.gr • claudie@otenet.gr

MEN WITH A MOVIE CAMERA

Israeli director Eyal Sivan and Austrian director Michael Glawogger will present Masterclasses on the 15th and 16th of March respectively (11:00, John Casavetes Theater). Sivan will discuss how he engages, through the medium of documentary filmmaking, with the political and historical issues that concern him, while Glawogger will talk about his latest film, *Whores' Glory* (screened during the 14th TDF), the last part of a trilogy on working conditions in developing countries, as well as the trilogy itself. As the TDF masterclasses have many fans, be sure to come early!

DOX BOX GLOBAL DAY

March 16, 20.00, AKMI

Diana El Jeiroudi and Orwa Nyrabia, two of the founders of the Dox Box Syrian Festival, will present and discuss two Syrian documentaries, *Step by Step*, a 1978 short masterpiece by veteran Ossama Mohammad, and *Tournesols*, a 2012 short by a young Syrian filmmaker called Temporarily Anonymous. DOX BOX GLOBAL DAY is an initiative to keep the festival alive by hosting such screening nights around the world, as DOX BOX is unable to happen at home due to the events taking place in Syria. Please support it by attending the (free) screening.

DOCS IN PROGRESS 2012

March 15, 10.30-13.30

Pavlos Zannas (Closed sessions)

For the first time this year, the TDF organizes a Docs in Progress section, during which 12 projects from countries including France, Greece, Romania, Serbia, Spain and others participate in closed sessions. The directors and producers present and screen 5-8 minutes from their documentaries, aiming towards securing co-production deals, funds for completion and deals for pre-sales and distribution. Docs in Progress present an excellent opportunity for filmmakers and reflect the Doc Market spirit: synergy, synergy, synergy.

EDN DOCS IN THESSALONIKI MASTERCLASS

**Documentary stories in New Media:
A transmedia masterclass**

WHAT'S UP, DOCS?

by Lilly Papagianni

with Asta Wellejus

Thursday, March 15, 2012

10:00-11:30, AKMI Theater

Asta Wellejus, cross-media producer and developer, former CEO of the company Zentropa Interaction and currently CEO of Die Asta Experience, has worked with a vast range of film projects, including both fiction and documentary. She will discuss the future landscape for telling documentary stories and the new methods and synergies that arise from the convergence between documentary and new media.

WORDS:

Eyal Sivan, Tribute

"I don't think that a documentary is a cultural project. I think that documentary is an attitude... Documentary is for me the possibility to re-articulate, in permanent points of view, political positions and Histories, with a capital H and histories with a small h."

Michael Glawogger, *Whores' Glory*

"When I start a film, I always need a premise that can be contradicted or confirmed by reality. For *Whores' Glory*, I choose the theory that the female/male relationship of any given culture can be depicted in prostitution as in everyday life, only dealings move much faster."

Ally Derks, IDFA Director and Founder

"We still feel the responsibility to show films that deal with the political and social issues in this world... Many filmmakers out there shoot documentaries in spite

of, or because of the world economic crisis... Luckily, documentaries are not as expensive to make as fiction or theatre or dance. All you need is a camera and a good author to tell the story."

MORE INFO ON THE REST OF THE WEEK'S FILMS & EVENTS CAN BE FOUND IN THE LAST FIRST SHOT EDITION, ON THE 17th OF MARCH.

www.visitgreece.gr

U

U

U

U

U

U

MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM
Greek National Tourism Organisation

**ΕΙΚΟΝΕΣ
ΤΟΥ 21^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ**
14^Ο ΔΙΕΘΝΕΣ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

EPT
ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ,
ΕΠΕΝΔΥΕΙ
ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ.